פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואינו למז"ט ביום רביעי, יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח - 300 שנים להולדת הבעש"ט.

התודה והברכה מובעת בזה לכל ידידנו ומכירנו, אשר הואילו לבוא מקרוב ומרחוק לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, לברכנו, ולברך את הורינו יחיו, בברכת מזל-טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק בתשורה זו, כנהוג לאחרונה - מיוסד על התשורה שחילק כ״ק אדמו״ר מהוריי״צ בחתונת כ״ק אדמו״ר נשיא דורנו - אשר סגולה יהי׳ לכל מילי׳ דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידנו אנ״ש ה׳ עליהם יחיו וכל מחבבי תורה יחיו.

תשורה מיוחדת זו כוללת אגרות קודש מכ״ק אדמו״ר נשיא דורנו בעברית ובאנגלית, מענות קודש, סיפורים וכתבי יד קודש ועוד הרואים את אור הדפוס כאן בפעם הראשונה.

וכאן המקום להודות לכל אלו שסייעו לנו בהדפסת תשורה מיוחדת זו ובמיוחד להרב אברהם יוסף שיחי׳ יפה, הת' איתן שיחי׳ אברהמס והתלמידים השלוחים בישיבת ליובאוויטש מנשסתר.

האל הטוב, הוא יתברך, יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב״י, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית - שנזכה לענין ה״נישואין״ דלעתיד לבוא, ומשמחה זו נלך ל״שמחת עולם על ראשם״, ״ונזכה זעהן זיך מיטן רבי׳ן דא למטה אין א גוף גשמי ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו״, ותיכף ומי״ד ממ״ש.

מוקיריהם ומכבדיהם מנחם מענדל ורייזל העכט

> יום רביעי, יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח 300 שנים להולדת הבעש"ט, 253 שנים להולדת אדה"ז מנשטתר, אנגלי'

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch 770 Eastern Parkway

Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ח' מ"ח תשל"ו ברוקלין, ב.י.

האברך הוו"ח אי"א גו"ג וכו' מוה' בנימין יוסף וב"ב תר׳

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם ליום יד' כסלו הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל שוב מזל טוב ושתהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

> בברכח מזל מזל טוב

OFFICE STAMP

NOP

TELEGRAM

POST

Prefix. Time handed in. Office of Origin and Service Instructions. Words.

TAS 357 BROOKLYN NY 12 21 208P

AF- FEB. 04

VIA WUCABLES

48 WELBECK GROVE SALFORD7 LIPSIDGE

YEHE! HASHIDUCH BESHOO TOLVO UMUTZLACHAS

... = MENACHEN SCHNEERSON

Charges to pay

RECEIVED

ror tree repetition of doubtful words telephone "TELEGRAMS ENQUIRY" or call, with this form at office of delivery. Other enquiries should be accompanied by this form, and, if possible, the envelope.

מכתב כ״ק אדמו״ר נשיא דורנו לחתונת הורי הכלה מברק מכ״ק אדמו״ר לרגל קשרי שידוכין

אגרות קודש

- פירסום ראשון

/N/

בייה, הי טבת תשייא

שלום וברכה!

קבלתי מכתבו מיייג כסלו.

בכלל ליהוי ידוע שאם מעני מתאחר לבוא, אין זה אלא מחמת רוב הטרדות אשר סבבוני, ואשר הולכות ומתרבות מיום ליום. ובפרט ההכנה לדפוס של המאמרים והשיחות הדורשת מנוחת הנפש בהתעמקות המחשבה, אשר אינם באים אלא ע"י יגיעה, אף קענען אפרייסן זיך מהענינים המטרידים שבכל יום ויום. ולפעמים קשה להחליט מה קודם יותר, אם לענות לפב"פ על שאלתו הפרטית אבל הנוגעת לו בפנימיות, או להשתמש בזמן להוציא לאור מאמר ושיחה. אף שהו"ע נוגע לרבים אבל עכ"ז הרי ישנם כמה מאמרים ושיחות שכבר יצאו לאור ועדיין לא למדום לתכליתם. וקשה להכריע בשאלה זו....

/חיייק/

12/

בייה יייט תמוז תשיייא ברוקלין.

אל הנהלת ישיבת ייאחי תמימיםיי וחדר ייבני תמימיםיי בעייית תל אביב יעייא הי עליהם יחיו.

שלום וברכה!

במענה על מכתבים מט"ו אייר בהדו"ח מהישיבה והחדר כפרטי עניני הלמודים בזמניהם ומצב התלמידים יחיו נהניתי במאד מכללות הדו"ח והנני מחכה להדו"ח מפורט כשמות התלמידים יחיו. בטח קבוצות התלמידים שיצאה ללמוד בתור תלמידי בני קבוץ הנה הם ראויים לזה לפי מצב ידיעתם בלימוד, ובטח סידרו השגחה מעולה עליהם וכו". כי צריכים לקבוע במוחם ולבם של התלמידים הרע[י]ון אז מען דארף לערנען גרונטיק וידיעה כזו באה רק ע"י יגיעה גדולה ביגיעת בשר לא רק בשמירת הזמן בלבד וביגעת נפש השי"ת יהי בעזרכם ויצליחו בלימודם, והיו יר"א חסידים, לומדים. ההנהלה צריכה לסדר שהתלמידים הלומדים בפ"ע יתרגלו לחזור דא"ח בע"פ ולבחור עבורם מאמרים קלי ההבנה ולהרגילם בענין החזרה ובד"כ לתת לב לפתוח את חוש הדיבור והנאום ריידן-כהתלמידים יחיו גם ידידיי הר"ב והרשנ"ב שיחיו ריידן אין לערנען ריידן א חסידישן ענין כמו שיחה וכדומה.

יפרוש גיני בשלום הריימ יחיו בשלום התלמידים ובשלום העוסקים והעוזרים בהחזקת הישיבה והחדר ולמסור להם את ברכתי שיחיי והשיית בעזרם כהדרוש להם בגשמיות וברוחניות.

/חייק/

11/

בייה. הי ניסן תשיייב ברוקלין.

מר..שיי

שלום וברכה!

ע"י גיסו הרה"ח הוו"ח אי"א נו"נ וכו' מוה"ר . . שי' . . קבלתי פ"נ בעדו ובעד ב"ב שיחיו באשר מצב בריאותם אינו בשלימות ותקותי חזקה אשר לעת קבלת מכתבי זה כבר הוטב מצבם ויוכל לבשר טובות אודות זה ות"ח מראש.

בהזדמנות זו באשר ימי חג הפסח ממשמשים ובאים הנה ארשה לעצמי לבוא בשורותי דלהלן, מובן בנקל לכל המתבונן במאורעות השנים האחרונות אשר אין לבארם בחוקי ההסטוריי כי מהלך המאורעות היי באופן אחר לגמרי ממה שאפשר היי לשער עייי חוקים הנייל וביחוד נראה זה בעליל בהמאורעות שנתרחשו באהייק תייו בזמן זה.

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

אחת המסקנות מהתבוננות זו היא, אשר לפעמים קרובות ביותר הרוח והצורה מושלים וגוברים על הגשם והחומר, עד כדי כך שהניצחון, אפילו בענינים גשמיים ראינו בזמן האחרון שהי׳ דוקא לאותו הצד שהי׳ חלוש בגשמיות, אלא שכחו הי׳ במצב הרוחני שלו. כיון שכן בחיי הכלל, יש מזה ללמוד ג׳׳כ על הפרט, ובפרט בנוגע לפרטי עם ישראל, שאחרי השמדות הנוראות שהיו בשנים האחרונות הנה כל אחד ואחת מאתנו שארית הפליטה, גדלה אחריותו ביותר לגבי הכלל מאשר הי׳ עד עתה ובפרט אם נמצאים במצב כזה שהנהגת פרטי זה משמשת דוגמא שילמדו ממנו בסביבתו אשר אז האחריות שלו גדולה ביותר כיון שאחריו יהיו ניגררים כמה וכמה פרטים.

מובן אשר לא לדרשא קאתינא וכוונתי בכתבי זה, אשר עד כמה שנודע לי אודותיו וברט בהודעי שלמד איזה זמן בישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש הנה בטוח הדבר אשר אי אפשר שילך זה לאיבוד ח"יו ובמכל שכן מחומר הגשמי אשר חוק הוא בטבע שאינו הולך לאיבוד אלא אך ורק משנה צורת החומר או שנהפך חומר לענערגיע, אבל בכל אופן אינו הולך לאבוד כלל וכלל אפילו מקצת ממנו ואם כן הוא בחומר על אחת כמה וכמה שכן הוא בענינים רוחניים שאינם תחת מקרי החומר וכיון שזיכהו השי"ת ודר הוא באה"יק ת"יו אשר כלשון הכתוב היא ארץ אשר עיני ה"א בה מראשית שנה עד אחרית שנה ומצבו הוא שיש לו עמדה בצבור, המשמשת דוגמא לחוג ידוע של אנשים הרי בטח גם בהתבוננות קלה ירגיש בהאחריות הגדולה המוטלת על שכמו, הן האחריות לגבי העשיריות הדורות של אבותיו ואבות אבותיו אשר בטח כל אחד ואחד מהם נתן ותרם חלקו בשלשלת הזהב של דברי ימי ישראל בעלותם בדרך העולה בית אל, האחריות כלפי מייסדי ומנהלי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש אשר השקיעו בכל אחד ואחד מתלמידי הישיבה מיטב מרצם ושימת לבבם ונפשם והאחריות כלפי עצמו וכל בני ביתו, זאת אומרת כלפי הנפש האלקית הנמצאת בכל אחד ואחת מבני ישראל ושואפת וצמאה לנצל כחותיה בחיי היום יומי ובעינים של פועל וכידוע אשר בכל אחד ואחת מבני ישראלי ודת הישראלית, הסיסמה היא "עשיי לעילא".

ובהתבוננותו באחריות זו הרי תקותי חזקה, וכמרזייל זרוק חוטרא לאוירא אעיקריי קאי אשר גם הוא וביתו הנה סוף סוף ובעתיד הקרוב אייה ישמשו סמל ודוגמא לבית יהודי חסידי, ולא רק בדעות אלא גם במעשים בפועל ואין לך דבר העומד בפני הרצון.

בברכת בריאות הנכונה וחג הפסח כשר ושמח לו ולכל בני ביתו שיחיו

/חיייק/

17/

ב"ה כ"ז ניסן תשי"ב ברוקלין.

הרח"ח הוו"ח אי"א נו"נ וכוי מוה"ר . . שיי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, אשר מפני כמה סיבות נתאחרה התשובה עד עתה:

א) מתאר מצבו בענין . . ועובד עתה בתור נסיון כמזכיר באגו״ח . . ושואל חוו״ד אם לקבל העבודה או לחכות עד שיזדמן לפניו דבר יותר קל. הנה לדעתי אין כדאי לחכות, כי חבל על הזמן ההולך בהעדר עבודה ופעולה. ואת מצאו אנ״ש שמתאים הוא לעבודה הנ״ל, הרי אדרבה צ״ל בזה. כמו שהורו אותנו רז״ל בענינים כמו אלו: חטוף ואכול חטוף ושתי, ז.א. אדרבה לעבוד בזה בזריזות ולמלאות חלקו בארגון אנ״ש סו״ס הנה נפוצים ע״ז המעיינות חוצה, אשר בטח ישמש זה ג״כ כלי להגדלה והמשכה הצלחה בעניניו הפרטים.

ב) כותב עייד בנו . . שיי שסידרו אותו ברבנות הצבאית . . ובטח משתמש הוא בהשפעתו על בנו שיי להגדיל את אור דנר ה' נשמת אדם הנמצא בתוכו, ובפרט שעייז יוכל גייכ לראות פירות בהמושפעים שלו בתוך הצבא אשר שם נחוצה ביותר וביותר ההשפעה דירייש במרץ גדול ובדברים היוצאים מן הלב. וכמייש וחיי מחניך קדוש. וכדומה מענין דאשת יפיית וכו'.

ומטובו לפרוש בשלום בנו . . שיי ולמסור לו ברכתי, אשר יזכהו השייית להשתמש בהכחות הצפונים בו, מורשת אבות דגזע אנייש, להביאם אל הפועל ולהשפיע על כל סביבתו בהנר מצוה ותורה אור, ומאור שבתורה זוהי תורת החסידות .

בברכה

/חייק/

/11/

בייה. טייז סיון תשיייב ברוקלין

שלום וברכה!

... בטח משתדל הוא להשפיע גם על סביבתו לקרבם לדרכי החסידות ומנהגיי, וידוע מה שסיפר כייק מוייח אדמוייר מאמר רבינו הזקן בגודל הנחייר למעלה כשמשתדלים בטובת רעהו, ואייכ הוא כשמשתדלים בטובת רעהו ברוחניות שעייז מביאו לחיי העוהייז והעוהייב, בטובת רעהו בגשמיות, עאכוייכ כשמשתדלים בטובת רעהו ברוחניות שעייז מביאו לחיי העוהייז והעוהייב, כי באיש הישראלי הרי מקושרים הם זה בזה ומאוחדים זה בזה עד שנעשו כדבר אחד.

בברכה

/חיייק/

11/

נעים לי להודע אשר שומר 1 השיעור בלימוד חומש עם פירוש רשייי וכוי, ובודאי למותר להעירו אשר עניני תורה ומצות הם הצינורות המתאימים לקבלת ברכת השיייתת בכל המצטרך לאיש הישראלי, לו ולכל בייב שיחיו, ובטח יוכל לבשר טובות בהנייל.

בברכה

/חיייק/

131

בייה. כייח תמוז הי תשיייב

ברוקלין, נ.י.

ארגון נשי ובנות חבייד באהייק תייו הי עליהם יחיו

ברכה ושלום

ידוע עד כמה הפליגו חז״ל במעלת נשי ישראל וזכותן, שהביא גאולה וישועה לפרטים וגם לכלל ישראל בעתות צרה ר״ל. ואבותינו רבותינו הק׳ נשיאי חב״ד וביחוד כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע בעתות צרה ר״ל. ואבותינו רבותינו הק׳ נשיאי חב״ד בפרט, בימינו אלה .וכבר כתב כ״ק מו״ח אדמו״ר כי הדגישו תפקידן הגדול של נשי ישראל בכלל ונשי חב״ד בפרט, בימינו אלה .וכבר כתב כ״ק מו״ח אדמו״ר כי אחת הכוונות העקריות של פרסום שיחותיו הוא להביא תועלת ולהמציא חומר המתאים לנשי חב״ד ובנות חב״ד בחינוכן ובעבודן, הן בנוגע לעצמן והן בנוגע לזולתן. והאריכות בזה אך למותר.

ובהתאם להנייל ובהמשך לארגון נשי ובנות חבייד באהייק תייו, הנני בזה להציע ראשי פרקים מתכנית עבודה בעדן בכללות: א. עבודה בנוגע לעצמן:

- א) להתועד לעיתים קבועות ללימוד (פ׳ השבוע, עניני החג לפני החג, דינים וכיו״ב).
- ב) ללמוד מאמרים המתאימים, השיחות וכוי המדברים בעקרי תורת החסידות, מנהגיי, הדרכות החסידות וכוי ועיי זה לחזק רות התסידות ואור החסידות בביתן.
 - ב. עבודה בנוגע לזולת:
- א) להשתדל בתוספות אומץ קודם כל לטובת הזולת הקרוב, היינו בחינוך בניהם ובנותיהם וחינוך בני ובנות ישראל בסביבתם.
- ב) לנהל תעמולה לחזק עניי יהדות בכלל ובפרט לקחת חלק פעיל בכל מוסדות הינוך חבייד אשר באהייק תייו, וביחוד בנוגע לסידור אכילה ולינה, ההשגחה על הנקיון, התלבושת וכיוייב.

ויהי נועם ה׳ עליהן ומעשה ידיהן להביא פירות ופירי פירות לגאון ישראל סבא ולתפארת חב״ד.

בברכת להמצטרך לכל אחת ואחת ולבני ביתה בגשמיות וברוחניות. /חייק/

¹⁾ התחלת המכתב הוא כמכתב הקודם.

⁽²⁾ במכתב אחר כתב "השיעור תהלים וכוי";

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

/n/

בייה. כי שבט תשיייג ברוקלין.

שלום וברכה!

זה עתה נתקבל מכתבו מט"ז שבט, ויה"ר מהשי"ת אשר יקבל את כל הרשיונות והניירות הנחוצים לנסיעתו, והנסיעה תחיי בעתה ובזמנה בשעה טובה ומוצלחת כשורה ובנקל.

ובטח למותר להעירו, אשר טרם נסעו יבקר בכל המוסדות דחב״ד באה״ק ת״ו, ומה טוב שמיום צאתו להנסיעה הנה, בל״נ, יפריש בכל יום מימות החול פרוטה לצדקה וכן יוסיף קאפיטל אחד של תהלים על השיעור היומי. והשי״ת יצליחו בכל.

בברכת הצלחה

/חיייק/

101

בייה. כייד אדר תשיייג ברוקלין

האברך.. שיי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, בו מודיע שלומד הוא סופרות ובישיבת . . ומבקש חוות דעתי מה לעשות בכדי להצליח במעשיו:

והנה ידוע הכתוב בתורתינו הקדושה, אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו וגו' ונתנה הארץ יבולה וגו'. ופירש רשייי אם בחוקותי תלכו שתהיו עמלים בתורה ואם כן ברורה דרכו, אשר כיון שזיכהו השיית להעמידו בקרן אורה זו תורה, הנה עליו להיות עמל בתורה, ובודאי הנה בכל הבטחתו ונתתי גשמיכם בעתו וגו' מובן אשר דבר הכרחי הוא, ובפרט לאלו שזכו ללמוד בישיבה מיסודם והנהגתם של נשיאנו צדיקי יסודי עולם הוא כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) וכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"ם זיע, הרי מוכרח שילמוד תורתם זוהי תורת החסידות דברי אלקים חיים אשר על ידי זה מתקשרים בתוספת קישור באילנא דחיי ובמילא נמשך לו תוספת ברכה והצלחה גם בחיי עולם, היינו גם בחיים בעולם הזה הגשמי.

בברכה לתלמוד תורה ביראת שמים, בהצלחה בעניניו, ולחוג את חג הפסח בכשרות ובשמחה בשם כייק אדמוייר שליטייא מזכיר

191

בייה די תשרי תשיייד

ברוקלין.

הנהלת צעירי אגודת חב״ד אשר בעיה״ק ירושלים ת״ו ד׳ עליהם יחיו.

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבם מחד אלול אחרי השתיקה והפסק הארוך, והנה אין גרמא לכתיבת מכתבים עתה ומוסג"פ מכתבי כללי אשר ישמש ג"כ בתור מכתב פרטי אליהם, ובטח יפרסמוהו באופן המתאים בחוגים היותר רחבים.

לפלא אשר לאחר שכתבו לי שעומדים הם בקישור עם צעירי אגו״ח דתל אביב ובכ״ז לא השתתפו בנטאון שי״ל לח״י אלול באופן ניכר ובטח יתקנו את זה בהזדמנות המתאימה.

בשאלתם אם לשלוח . . אף שיש לפרסם את הנ״ל בין חבריהם ומכיריהם מבלי אם יצליחו בזה בנוגע לפועל הרי זוהי תכלית כל העבודה שתבוא למעשה בפועל ואם אפשר בקול דממה דקה ה״ז הוא טוב וכמרז״ל והלכת בדרכיו מה הוא כו׳ והלא לא ברעש ולא ברוח ולא באש כו׳ כ״א בקול דממה דקה.

בברכת חתימה וגמר חתימה טובה לכל אחד ואחד מהם בפרט ולכולם ביחד אשר חפץ ה' בידם יצליח להפצת המעיינות חוצה ולעשות מהחוץ פנים ומהמעינות המים אשר לים מכסים כי מלאה הארץ דעה את ה'.

/חייק/

נ.ב. לפלא שאין מזכירים במכתבם אודות תכנית עבודה לחדש תשרי ובטח לא יהי׳ חסרון בפועל רק שלא כתבו אודות זה.

/X1/

בייה כייג שבט תשיייד ברוקלין .

לאנייש והתמימים אשר במאנטרעאל, די עליהם יחיו.

שלום וברכה!

נעם לי לקבל פייש מהם, בתחלה עייי הרהיית וויית איייא נויינ עוסק בצייצ כו' מוהייר בן ציון שיי שייט שדייר, שביקר עייפ בקשתי גם בבית כמה מהם, ואחר כך עייי הנוסעים מהתם להכא ליום ההילולא של כייק מויית אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זיייע - מנהיג דורנו.

חדוה תקיעא סטרא דא, על כללות הפייש אשר תייל נתרבה גבולם בכמות - כן ירבה - ובכיי תקיעא מסטרא דא על המצב בנוגע לאיכות, אשר אם גם היי המצב נשאר כמקדם, הרי לא זהו התכלית והכוונה, כי פסק התורה היא שצייל מעלין בקודש, ובפרט עייפ מרזייל שכל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו הייז כאילו כוי, ובפרט שכמו שמבאר כייק מוייח אדמוייר במשל שאפשר להשאר על מכונו מעמדו ומצבו כשהולכים במישור, אבל כשמטפסים על הר משופע ביותר, רק שני דרכים ישנים אז, אם לטפס ולעלות מעלה או חייו לרדת מטה.

איני יודע אם צריך להאריך בתיאור המצב במוסדות חב״ד במחנם, אשר זיכם והצלחם ובחר בהם להיות שלוחים שלו בקיומם ולפיתוחם, כי הרי ידוע להם המצב על אתר. ואף שעל כל פשעים תכסה אהבה ובפרט אהבת עצמו, ובמילא עלול הדבר שידמה להם המצב הרבה יותר טוב מאשר הוא באמת, אבל לזה אינני יודע אם יועיל מכתבי, כי הרי גם בו -במכתבי- יוכל מי שהוא ללמוד ולפרש פשטים וביאורים היפך הכוונה, והעקר היפך התועלת. ואבוא רק בקצרה ובנקודות:

בהנוגע להמוסד שנקרא מכבר בשם ישיבה, הנה למרות כל הזירוז והשתדלות, נמצא הוא במצב של תלמוד תורה (אלא שהכתירו זה באמעריקא בשם ישיבה קטנה). ואף שהכריחו כמה אברכים להשאר שם, א עורר זה, כנראה, כלל וכלל את ההנהלה לעמוד על המצב ולעשות את המוסד מתאים לשמו אשר קרא לו נשיאנו, היינו ישיבה, ונקרא ג"כ ישיבת תומכי תמימים, וכבר מבואר בכמה שיחות ובכמה מאמרים ג"כ-ענינו של תמים, שצ"ל הלימוד והעיקר ההשגחה באופן מהנכון, הרי רואים הם על אתר.

ומענין לענין, אשר הא בהא תליא, אשר כשרואים שאין ממלאים השליחות בהנוגע לרבים, ובנדון דידן בנוגע למוסד של כייק מוייח אדמוייר, הרי אי אפשר שלא ישפיע זה על המצב הפרטי של העסקן עצמו וכן של בייב שיחיו. ואף, שעייפ הסתת היצהייר - הרי מתברך בלבבו אשר שלום לו, ואדרבה נעשה בעייב חשוב, ותופס מקום בעיר וגם במדינה, והשיית הצליחו שלא נגע בזקנו, ועושה טובה להקבייה שלומד, ולא רק נגלה דתורה אלא גם תורת החסידות. אבל כשיתבונן אדעתא דנפשיי, איך שמשוקע בהנחות העולם, והכנסו הנחות עולם זה הן בהמוסד שנקרא עליו שם תומכי תמימים ועאכוייכ בבתיהם ובבני ביתם. - כי אם אצל הבעייב בא זה עייי יגיעה מצד היצה'יר, כי הרי סוייס צריך הי' לנתק אותו מהחינוך והשרשה שלו בהיותו תמים בווארשא אטוואצק או בליובאוויטש - הרי אצל בני הבית, שהדוגמא מהו חסיד - בעניניהם הי'ז הבעייב, נעשו כבר אצלם הנחות העולם בחומר יותר, והעיקר - שאצלם הוא כבר בדרך פשיטות שאין אפשר להיות אצל תמים ובייב אם לא באופן כזה שישא חן בעיני אדם - ומהיכי תיתי - גם בעיני אלקים. וגם בזה, כמדומה, מיותר לבאר פרטים בהענינים, כי הרי כאו"א יודע נגעי עצמו יותר ממה שידוע לזולתו, ואם בכל זה מצטדק בעצמו בשארית כחותיו והיפך שכל הבריא ואפי של שכל הטבעי, הרי ללא תועלת אם אבוא במכתבי לבארם, כי גם אח"כ יש הצטדקות וכו'.

כבר כתבתי כייפ שאין מטבעי וגם לא מתפקידי להטיף מוסר, אלא שגם אני מתאמץ בשארית כחותי, וכולי האי ואולי, לעורר אותם, אשר זה מכוייכ שנים שבאה העת מאכען פון די הייזער, הייזער פון תמימים כמו ווי דער רבי האט געוואלט, וועט במילא זיין דער מוסד ווי דער רבי וויל. והרי כבר ראו במוחש ורואים במוחש אשר לא לבד שאינו מזיק לענינים הגשמים, אלא אדרבה זוהי הדרך להצלחה בענינים הגשמים שלהם, ולא עוד אלא שדוקא עי״ז נושאים תן גם בעיני אדם, והאריכות בזה אך למותר.

ובהנוגע לפועל, הנה עוד הפעם הנני כופל על מה שכתבתי ואמרתי כמה פעמים שמוכרח הדבר שהמוסד יעשה לישיבה, ולישיבה ברוחה של תומכי תמימים. והדבר הזה תלוי רק בחברי ההנהלה וכל הצטדקות לא ישנו את המציאות והפועל, ואפי׳ זה שאחד מגלגל הענין על חבירו, הרי לא רק כלפי שמיא גליא אלא, מפני שזהו בעקבא דמשיחא אשר אחד מהניסים בגילוי המשיח שיתבררו ויתלבנו הדברים, הרי גליא גם כלפי אדם, מי הוא שבידו לפעול גדולות בהנייל, מי שבידו לפעול בדרך המיצוע, אבל בכל אופן - כאו״א יכול לפעול בהנייל, כי לולא זאת לא הביאום למאנטרעאל בפרט ולקנדה בכלל.

ונכללים בזה לא רק אלו שבאו לשם זה יותר מעשר שנה, אלא גם אלו שבאו בשנים האחרונות ובזמן היותר אחרון.

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

בהמשך לזה, כדי שיהיה להנ״ל קיום ושלא יהי׳ מקום להצטדקות, מוכרח הדבר שיבוא שינוי עיקרי גם בהבתים. אף שלכאורה זהו ענין פרטי, אבל הוא ע״ד המבואר בתניא שכל זמן שאינו שונא הס״א בתכלית כו׳ ומואס בתכלית, זהו הוכחה שנשאר אהבה וחיבה להצד שכנגד ולא עוד שלא הוסרו הבגדים הצואים. בדיני טהרה וחציצה, שדבר החוצץ מונע הטהרה מכל הגוף, מובן גם בענין זה, (אלא שבתניא פרק יו״ד ובדיני טהרה וחציצה, שדבר החוצץ מונע הטהרה מכל הגוף, מובן גם שא״כ במדריגות נמוכות מזו, מדובר בצדיק, ובמילא השמץ בטל וכלא חשיב במילא אינו חוצץ. משא״כ במדריגות נמוכות שמקפידים על כל הדברים הקשורים בהנחות העולם, הרי גם מיעוטא ומקפיד עליו, חוצץ).

ומה שמוכרח עוד יותר -שחינוך הבנים ובנות, ואפילו בהבתים, יהי׳ מתאים ביותר לחינוך ילדיהם של תמימים, כיון שילדים וילדות מקבלים כל ענין בתמימות ואינם מבינים הרצו״ש, שלשעה אחת נמצאים בעומק רום ובשעתא חדא ורגעא חדא בעומק כו׳.

מפני כו״כ טעמים איני רוצה להדגיש ענינים פרטים בכל הנ״ל, ובפרט שכנ״ל אינו נוגע, כי ידועים הדברים ומגדר נסתרות כבר נעשו נגלות. וההכרח ביותר שיתעמקו כולם ויטכסו עצה איך להוריד את הדברים ומגדר נסתרות כבר נעשו נגלות. וההכרח ביותר שיתעמקו כולם ויטכסו עצה איך להוריד את ה״קלוגינקען״ ולצמצם התפשטות שלו שחדר להבתים וגם להמוסדות, ותומ״י יגשו לפעולות ממשיות בזה, ואף שצ״ל בדרכי נועם ונתיבות שלום, אבל מוכרח הדבר שיה״ בתוקף המתאים, הן כלפי עצמו והן כלפי הבני בית, ואז יראו פרי טוב בעמלם, ויתחילו בקיום שליחותם ותפקידם במקומם מתאים לרצון המשלח הוא אדם העליון שעל הכסא (עיין לקו״ת ויקרא בתחלתו) כפי שנמסר לנו ע״י אדם התחתון, הוא נשיאנו כ״ק מו״ח אדמו״ר.

כיון שאסתכל באורייתא וברא עלמא, הן עולם הגדול והן עולם קטן-זה האדם, הרי כל תיקון בהנוגע לאדם צ"ל קשור ג"כ בעניני תורה, ולכן בודאי יוסיפו ג"כ בשיעורי לימוד, בתורת הנגלה ובתורת החסידות, לאדם צ"ל קשור ג"כ בעניני תוועדות, והרי עמם הרה"ח הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מזקני אנ"ש הרב ברבים והן ביחיד וכן בעניני התוועדות, והרי עמם הרה"ח אלו. והם יקילו מעליו טרדותיו בנוגע הרב מוה"ר פרץ שי מאצקין שיכול להקדיש רוב זמנו לענינים אלו. והם יקילו מעליו טרדותיו בנוגע לפרנסה גשמית, והוא יקל מעליהם, (עכ"פ ישתדל בזה), טרדותיהם בפרנסה רותנית.

ויהי רצון מהשיית, אשר ע"פ מה שנדבר בעת ההתוועדות היום ההילולא הרביעי מיום ההסתלקות, שאף שהיום שלש שנים. ובשנה הרביעית רק בענינים של קדושה, מצ"ע הנה בשנה החמישית יתוסף במחנם שאף שהיום שלש שנים. ובשנה הרביעית רק בענינים של קדושה, מצ"ע הנהבואר עניניהם בכמה מקומות ובהד' אמות של כאו"א תבואתו, הן תבואת השדה והן תבואת הכרם, וכמבואר עניניהם בכמה מקומות בדא"ח. ויהי' -כפי סיום הכתוב- אני ה' אלקיכם ופרש"י אני ה' המבטיח על כך ונאמן לשמור הבטחתי, ואלקיכם- כחכם וחיותיכם בכ"ז.

המחכה לבשוייט בהקדם, ומברכם בהצלחה מופלגה בכל הנייל, הן בענינים הכללים והן בענינים הפרטים, אשר הא בהא תליא /חיייק/

/27/

בייה. כייה אדייר תשיייד ברוקלין

האברך יהודא אלפאסי שיחיי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו אשר כיון שאין הוא שבע רצון מפרטים אחדים בסדרי הישיבה, ולפי דעתו מבלבלים פרטים אלו מהתמדה בלימוד כדבעי, וכן בהנוגע להתפלה, הרי יש אצלו סברא אודות נסיעה לישיבת תומכי תמימים באה״ק ת״ו, ושואל חוות דעתי בזה.

והנה למותר להאריך בהידוע ופשוט, אשר הענינים המפריעים לתורה עבודה או גמילת חסדים, סיבתם הוא השאור שבעיסה, היינו היצר הרע המבלבל את האדם בכמה אופנים ודרכים, כי אף שנקרא כסיל, הנה בכל זה בהנוגע לעבודתו - אומן מומחה הוא, וכידוע פתגם כ״ק מו״ח אדמו״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע, ששר היצר הרע בא לכל אחד ואחד בטענות מתאימות לתכונת הנפש של אדם פרטי זה עד שגם לפעמים הוא מתלבש באצטלא של צורבא מרבנן, ירא שמים וכו׳ ולכן על כל אחד לבדוק הדק הדטב היטב הדק את הנופל בדעתו בהנוגע שינוים בעבודת השי״ת, ולדעת מי הטוען טענות אלו, אם מצד ימין או מצד שמאל, ובטח ידוע לו הסיפור אודות הרה״צ מטשענובול, שנדפס בשיחת פסח תשי״ג, ואחת הבחינות היא אם השינוי יגרום לביטול תורה ועבודה - או לאו.

ובנידון דידי׳ - כיון שנמצא הוא בישיבה שנתייסדה על ידי צדיקים נשיאי הדור ומתנהלת ברוחם, היינו למוד התורה ביראת שמים, הנה קרוב הדבר, גם מבלי ידיעות פרטיות בזה, שלימוד בה תועלת גדולה כרוכה בזה, ובמילא מובן גם כן אשר היצה״ר מתקומם בזה בכמה מיני תחבולות לבטל ולבלבל אותו מלהתנהג מתאים לפי דרישת הישיבה בכל הפרטים, מובן גם כן שאם יבוא הצה״ר ויגלה כוונתו שאינו מלהתנהג מתאים לפי דרישת הישיבה בכל הפרטים, מובן גם כן שאם יבוא לו, ומתאים למה רוצה להניחו להיות שוקד בלימוד תורת הנגלה ותורת החסידות, הרי בטח לא ישמע לו, ומתאים למה שנאמר והנחש הי׳ ערום, הוא בא בערמומיות, שאדרבא הישיבה מבלבלת אותו משקידה בתורה ומענינים

דעבודת השם ביראת שמים כדבעי, שאז תקותו שיתקבלו הטענות שלו, ויבלבל אותו מתורה ותפלה, ואף שצריך היצה"ר להבטיח לו שאם יבוא לישיבה אחרת הרי אז לא יבלבל אותו ויוכל לשקוד בתורה ולהדר בתפלה, הרי מובטח הוא היצה"ר, שכיון שישמע לקולו בתחלה - שכל התחלות קשות - הרי בטח גם אחר כך ימצא אופן איך להמשיכו עוד יותר ברשתו.

כי הרי נתנה לאדם הבחירה חפשית ושני דרכים לפניו, וכמאמר הכתוב ראה נותי לפניך את החיים ואת הטוב את כו׳, אבל ביחד אם זה ניתן לו לאדם סיוע מיוחד שיבחר בטוב, וכמאמר הכתוב ובחרת בחיים, ובודאי גם בנידון דידיי הרי אף שהיצה״ר הוא ערום ביותר, ניתנו לו הכחות להבטל כל הטענות שלו ולהתאמץ במסירה ונתינה על ידי היסח הדעת גמור מהטענות המבלבלות שאין הסביבה מאמת לפניו ושהכל אשמים בביטול תורה ותפלה שלו ולא הוא בעצמו כו׳ וכו׳.

מובן גם כן שבין חביריו בישיבה ישנם כמה ענינים הדורשים תיקון, כי אין שלם בתכלית השלימות אלא הקב״ה בורא העולם אבל העצה לזה הוא שישפיע על חביריו בתיקון עניניהם, ולא שהוא יהי׳ מושפע מהם, אשר זהו ג״כ סגולה שיתתקנו חסרונותיו הוא על ידי חביריו, וכמאמר - וכמבואר - בהענין דכל ישראל ערבים זב״ז, שהם קומה שלימה ויש מעלה בזה מה שאין בזה, ועל ידי אהבת ישראל משלימים כל אחד את חבירו.

המורם מכל הנ"ל שיסיח דעתו ממחשבות המבלבלות מתורה ועבודה <u>וישקיע</u> את עצמו בלימוד התורת הנגלה ותורת החסידות ובעבודת התפלה-מתאים לסדרי הישיבה ודרישותי׳ ותקוים בו הבטחת רז"ל אשר הנגלה ותורת החסידות ובעבודת התפלה-מתאים לסדרי הישיבה ודרישותי׳ ותקוים בו הבטחת רז"ל אשר הנגלה ותורת החסידות ובעבודת התפלה-מתאים לסדרי הישיבה ודרישותי׳ ותקוים בו הבטחת רז"ל אשר

אינו מזכיר אם גם בנוגע לחבירו רפאל שיחי׳ הרי גם אותו מבלבלים אלו הטענות שכותב בהנוגע לענינו, ואם כן הוא- הרי מובן שגם אליו שייך מענה הנ״ל.

בברכת הצלחה הלימוד התורה ביראת שמים

בשם כייק אדמוייר שליטייא מזכיר

127/

בייה די ניסן תשיייד ברוקליו

הרהייצ והרהייח איייא נויינ בנשייק בר אורין ובר אבהן עוסק בצייצ כוי מוהייר . . שיי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו בו כותב אודות מחשבות לבו הטי להוייל כמה מספרי קדש של אבותיו הקי. ויהייר אשר חפץ הי בידו יצליח להגדיל תורה ולהאדירה ובפרט פנימיות התורה וכמו שנתגלתה בדורותנו אלה בתורות הבעשייט והחסידות. וכבר ידוע מאמר האריזייל העותק גם באגהייק לרבנו הזקן סיי כוי אשר דוקא בדורות אלה הוא מותר ומצוה לגלות זאת החכמה וכבר ידוע אריכות הביאור בהקדמת הרחייו לשער ההקדמות נדפס גייכ בהקדמה לספר עץ חיים הוצאת ווארשא תרנייא וכן בסוף קונטרס עץ החיים דהוצאת קהיית. אשר עייי הפצת המעינות חוצה מקרבים קץ גלותנו והגאולה האמיתית והשלימה.

מייש במכתבו אודות קרנות להדפסת ספרים הנייל, הנה בודאי ידוע לכתייר מהוצאת קהיית העוסקת בהדפסת ספרים מנשיאנו נשיאי חבייד וכן ספרי חינוך וכוי וההוצאה גדולה על ההכנסה בלאייה ובמילא אין מקום להוצאה נוספת מסוג אחר ואתו הסליחה.

לקראת חג המצות המששמש ובא הנני בזה לאחל לכתייר ובייב שיחיו שיחוגו אותו בכשרות ובשמחה. ועייפ המבואר בכיימ אשר הימים . . וכמבואר גייכ בלקויית לרבנו הזקן בפי ברכה דצייח עייב, הנה יומשך זה בביתו ובסביבתו גם בימי השנה.

והנה שם (בלקויית) המדובר בבחיי ביטול שישנו בכל המועדים ובמילא אייצ להמשיך אלא עד הרגל הבא אחריו, משאייכ בענינים המיוחדים לכל מועד ומועד שנמשכים על כל השנה כולה. ובפרט בנוגע לחג הפסח אחריו, משאייכ בענינים המיוחדים לכל מועד ומועד שנייע בשיחת חג הפסח היתשייג הארת כל המועדים מאירה וכפתגם כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זייע בשיחת חג הפסח משכת תמיד.

ויש להסביר הדברים בקיצור עכ״פ, אשר בכללות שבועות הוא ענין התורה זמן מ״ת. סוכות הוא בכללות ענין המצות וכללותה מצות הצדקה מקימים (יעוין תניא פרק ה׳) ומ״ש ואשים דברי בפיך וצל ידי בכללות ענין המצות וכללותה מצות הצדקה מקימים (יעוין הזהר דמצה היא מיכלא דהימנותא. והנה ישנם עניני כסיתיך ופסח דזמן חיותינו הוא ענין האמונה וכלשון הזהר דמצה היא מיכלא בזמן ובמקום, משא״כ האמונה שהיא מצוה תמידית ויסוד כל התורה ומצות, וק״ל.

בברכת חג פסח כשר ושמח /חיייק/

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

177/

בייה וי ניסן תשיייד ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכייח אדר שני. הנה נבהלתי להשאלה שבו אודות השיעור ברבים הנלמד על ידם ב... הסמוך לירושתייו ושואל אם להמשיך בזה כי אף שהשומעים שבעים רצון מאד הרי הענין לוקח כמעט חצי יום פעמיים בשבוע. ותמיהתי היא אחרי שמבואר בכיימ ברזייל ובפרט בתורת החסידות ובעיקר בפתגם הבעשייט אשר נשמה יורדת למטה לעי או פי שנה בכדי לעשות טובה לאיש ישראל אחד פעם אחת בגשמיות או ברוחניות, עדיין בספק הם עומדים אם כדאי הטירחא של חצי יום פעמיים בשבוע בכדי לזכות כמה מישראל עשיריות יהודיים לקרבם לתורה ולמצוה ולירייש. ובודאי ימשיכו בזה גם על להבא, ואדרבה כפסק רזייל דמעלין בקדש. ובודאי בהשיעורים מדגישים הלכות והענינים הנוגעים בחיי היום יומיים כי הרי המעשה הוא העיקר אלא שכדי שיהיי המעשה כדבעי הרי זהו עיי תלמוד שקדם להמעשה. והדגשה מיוחדת ביריש דאהבה ויראה וכמו שמבואר בתורת החסידות ובאם לפועל עיי הדרכותיי והנהגותיי ובודאי ישתדלו ביריש דאהבה ויראה וכמו שמבואר בתורת החסידות ובאם לפועל עיי הדרכותיי ולוגתו ולכל בייב שיחיו.

כבקשתו אזכיר את כל אלו שכותב אודותם בהיותי על הציון הקי של כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זייע.

בברכה לחג הפסח כשר ושמח /חייק/

1101

בייה. וי ניסן תשיייד ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מיום ההילולא בי ניסן, הנה בהנוגע לבתו הבכירה. . תחיי בת טייז שנה ושואל במה תתעסק להבא כיון שגמרה את הלימוד בבית הספר דיסודי התורה. - הנה שמעתי שנמצא . . בית ספר לנערות ירייש כדבעי ובודאי על אתר יכול לברר בזה אל נכון, ואם כן הוא כדאי להכניסה לשם ובטח במשך הזמן הנה נוסף על הידיעות וההשתלמות שיתוספו לה, בטח תוכל להשפיע גם על סביבתה שם.

בהנוגע לפרנסתו בגשמיות הנה בטח יעזור השי״ת ואם בכלל אמרז״ל שאין להתפעל ממיצר ודוחק זמני ועאכו״כ אשר אנשי מדינתנו דלפנים שראו ניסים בגלוי וראו ג״כ אשר שקר הכסף והבל הנכסים גשמים ועאכו״כ אשר אנשי מדינתנו דלפנים שראו ניסים בגלוי וראו ג״כ אשר שקר הכסף והבל הנכסים גשמים וכו׳ שאין להתפעל בזה כלל, ואף שמובן שהמיצר והדוחק מבלבלים ומפריעים מכמה ענינים ובעיקר גם מעבודת השי״ת, הרי יש להתפלל ע״ז ביחוד שכאשר מן המיצר קראתי ה׳ אזי ענני במרחב י-ה מתחלה מרחב ברוחניות שמתמעטים הבלבולים במצרים הגשמים ואח״כ נעשה מרחב בגשמיות ומסוגלים להנ״ל ימי הפסח שנקרא החג דיציאת מצרים יציאה ממצרים וגבולים דלעו״ז ואפילו מצרים וגבולים דקדושה כמבואר בדא״ח בכ״מ.

מייש אודות התעסקותו בשדה החינוך הכשר, אז מען גייט ארום א גאנצען טאג און מען קומט כמעט מיט גארניט. הנה תמוה עד כמה פתגמי נשיאינו הקי הנה גם היודעים אותם ומתבוננים בהם הרי סויים מיינען זיי אז דאס מיינט מען א אנדרען ניט עם. והרי בטח יודע המובא כייפ בפתגם הבעשייט אשר נשמה יורדת למטה בגוף לשבעים או שמונים שנה והכל בשביל לעשות טובה אחת פעם אחד ברוחניות או בגשמיות ואס שכינתא מוריד זיין חלק אלקה ממעל ממש אויף מאטערן זיך-כפתגם הרשב"ץ-אין א זאק פון פלייש מיט ביינער זיבעציג אכציג יאר בשביל פעולה או שורה אחת עאכו"כ שכאו"א מאיתנו צריך להיות שמח בחלקו כאשר השי"ת מזכהו ומצליחו לעשות פעולות כאלו כמה וכמה פעמים ביום בשבוע אחד, ומבואר זה ג"כ במכתבי הכללי דיו"ד כסלו שנה זו. וכיון שעוד אחדים מאנ"ש מסופקים בהנ"ל מטובו לפרסם תוכן שורותי אלה וישמש מענה גם להם.

כבקשתו כשאהיי על הציון הקי של כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיים זייע אזכיר את כל אלו שכותב אודותם להמצתרך לכאוייא והשייית יזכהו לבשר טוב בכל הנייל.

בברכת חג הפסח כשר ושמח /תיייק/

1301

בייה. חי ניסן תשיייד ברוקלין.

שלום וברכה!

לאחרי הפסק ארוך היי נעם לי לקבל מכתבם מכייט אדייש וכמאמר כייק אדמוייר מוהרייש נייע, אז גוט

איז גוט איז בעסער, הנה יה"ר מהשי"ת ויבשרו בשורות עוד יותר משמחות בהנוגע לענינם הגשמים ובהנוגע לענינים הרוחנים.

ובמייש אודות המבואר בתניא פכייג בביאור ההפרש בין מצות לתורה הנה יעוין בזה בהגהות הצייצ שנדפסו בספר קיצור והערות לתניא וכן מאמרים שישנם בכמה מביכעלך חסידות ובודאי גם באותן הנמצאים באהייק תייו ומתחיל להבין מה שנתבאר בתניא פרק כייג...

/חיייק/

127/

בייה חי ניסן תשיייד ברוקליו

הוויח איייא נויינ עוסק בצייצ מוהרייר . . שיי

שלום וברכה!

לאחרי הפסק ארוך נעם לי לקבל מכתבו מכייג אדייש בו כותב אודות המאורע עם בנו צבי אליי שיי והשיית יזכהו מכאן ולהבא לבשר אך בטוב הנראה והנגלה.

במייש אודות התספורת של בנו הנייל שיום הולדתו חל בשביעי של פסח, הנה אף עייפ מייש באחרונים יש למצוא היתר לעשות התספורת בימי הספירה במכשייכ מחוהיימ (עייןשערי תשובה סיי תקלייא) בכייז כיון שלא ראיתי נוהגים כן ובפרט הידוע ממנהג ישראל לעשות תספורת בלייג בעומר, הנה לדעתי יעשה זה ביום הנייל ואם אפשר במירון והוא וזוגתו שיחיו יגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

במייש אודות עסקנות צבורית של צעירי אגוייח, הנה מסכים הנני למה שכותב שהלב כואב לראות את העדר הפעולות כדבעי בכלל וגדול הכאב עוד יותר כשמעריכים את העדר הנייל לגבי האפשרות הכי גדולות שנראים בזמן האחרון ורואים שבכל פעולה קטנה נראית הצלחה מופלגה ובכל זה הנה מפאת ענינים של מה בכך אין מנצלים את ההזדמנות, ואין רצוני להאריך כלל בהיפך השכר הקשור בזה ולא להענין דשכר מצוה מצוה לי צוותא וחיבור וכאשר מלמעלה שלאגט מען זיך אן ולמטה אין לוקחין הניתן להם אפילו בדרך הלעטה מבלי כל סיבה שכלית, אבל כל אותן הטעמים והנמוקים שכותב במכתבו לא אלי היה צריך לכותבם אלא להכותב לעצמו ואחייכ גם לחבריו בצעירי אגוייח וכידוע פסק המשנה דע למעלה ממך, אשר ממך ובך הדבר תלוי בכל הענינים דלמעלה ועאכוייכ בכל הענינים דלמטה והאריכות בזה אך למותר.

ובימי הסגולה הימים דחדש ניסן חדש הגאולה מהמצרים והגבלות הנה יה״ר שגם כל אחד מצעירי אגו״ת יצא לחירות ממצרים מהמצרים והגבלות דקדושה.

כבקשתו אזכיר את בתו וזוגתו שיחיו בהיותי על הציון הקי של כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיימ זייע.

והשיית ימלא ימי הריון זוגתו תחיי כשורה ובנקל ותלד זחוייק בעתה ובזמנה כשורה ובקל.

בברכת לחג פסח כשר ושמח /חיייק/

/n1/

בייה כייו תמוז תשייד ברוקלין

האברך . . שיי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מצום הרביעי (יהפך לששון ולשמחה) בו כותב ע״ד מצבו ברוחניות שאינו כדבעי, והנה ידוע מארז״ל לא יגעת ומצאת אל תאמין, וימסור עצמו במסירה להוראות הראשי ישיבה והמשפיע שלהם הרה״ח אי״א נו״נ מלאכתו מלאכת שמים כו׳ מוה״ר ניסן שי נעמנוב-בהנוגע לאופן לימודו בתורת החסידות, ולעמק בעבודת התפלה-ברוחניות-שזה יביא לו תוספות ברכה והצלחה, הן בבריאות ברוחניות והן בבריאות בגשמיות, וכן יתייעץ עם הנ״ל אם ללמוד עכשיו אומנות השחיטה או ללמוד בשנת תשט״ו הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה, וכהוראתו יעשה וטוח[ב] יהי׳ לו.

בברכה

בשם כייק אדמוייר שליטייא

101/

בייה כייג כסלו תשטייז

ברוקלין

שלום וברכה!

איך בין געווען צופרידען צו באקומען דיין בריף, אין וועלכען דו שרייבסט וועגען דיינע סדרים פון לערנען

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

סיי אין נגלה און סיי אין חסידות, און געוויס ביזט דו מקיים דעם פסק תורתנו הקי אז מעלין בקודש, און אי מען טוט אין דעם און מען הארעוועט אויף דעם, ווערט מקוים דער פסק, יגעת ומצאת.

און געוויס איז חקוק בא דיר די נקודה, אז דער פארען אין מאנטרעאל איז אויף צו זיין א לעבעדיגער באווייז, ווי א תלמיד פון תומכי תמימים דארף זיין, און דער באווייז דארף זיין ניט נאר אין דער צייט פון לערנען און דאוונען און אפהיטען די סדרים פון דער ישיבה בדיוק, נאר אויך צו דינען אלס סעמפעל און לעבעדיגער באווייז ווי מדארף זיך אויפפירען אין די צווישען צייט פון לערנען און דאוונען, ווי עס ווערט לעבעדיגער באווייז ווי מדארף זיך אויפפירען אין די צווישען צייט פון לערנען און דאוונען, ווי א בשר ודם, ערקלערט אין חסידות אז א עבד ווי ער דינט זיין אדון, אפילו ווען דער אדון איז ניט מער וויא א בשר ודם, על אחת כמה וכמה פעמים ככה ווען דער אדון איז דאס מלך מלכי המלכים הקב״ה, אז עס דארף זיין קענטיג די עבודה א גאנצען טעג און אפילו אין שלאף.

און אויף דעם אלעס איז געזאגט געווארן דער פסק רז״ל, יגעת ומצאת, ואין לך דבר העומד לפני הרצון.

בברכת להצלחה בתלמוד תורה ביראת שמים לקיום המצות בהידור ועבודת התפלה ביחוד /חיייק/

12/

בייה. כייו אלול תשטייז ברוקלין

שלום וברכה!

במענה על מכתבו בו כותב ע"ד העדר הצלחתו בלימוד. הנה אין פלא הדבר, כיון שהוא מאמר רז"ל מפורש (מגילה ו-ב) לא יגעת ומצאת אל תאמין.

מזה מובן שבידו הדבר תלוי בהנוגע להבא, שלימוד בהתמדה בשקידה וביגיעה ואז יצליח, וכיון שזוכה ולומד בישיבת תומכי תמימים, אשר מייסדיי ומנהליי-הם כייק מויית אדמוייר וכייק אביו אדמוייר מוהרשייב מעוררים רייר על כל התלמידים, הרי אם ילמוד ביגיעה האמורה יצליח ביותר וביותר.

בטח שומר שלשת השיעורים הידועים בחומש תהלים ותניא.

/חיייק/

/מא/

בִייה זי כסלו תשיייז ברוקלין

הרהייח והווייח איייא נויינ כוי מוייה שניאור זלמן שיי

שלום וברכה!

במענה על המכתב פיינ, שיקרא בעת הרצון על הציון הקי של כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה זיייע.

בהנוגע לשאלתו הסרת הקאטאראק, הרי כיון שרופא מומחה אומר שנמצא עוד מעט ראיי בעין ואין למהר בניתוח, שב ואל תעשה עדיף, אלא שמזמן לזמן מהנכון לבקר אצלו או לשאלו מראש מתי לבוא אליו עוד הפעם, בכדי שהוא יבחון את העין. ורופא כל בשר ומפליא לעשות ינחה אותם באופן היותר טוב בטוב הנראה והנגלה.

ואחכה לבשוייט לתוכן הפיינ, ובפרט שהרי נמצאים אנו בחדש כסלו חדש הניסים והגאולה ונצחון עניני חבייד, ואשר כל אנייש והתמימים שיי הם חלקי ועיקרי.

בכבוד ובברכה

/חיייק/

/22/

בייה. יייב אדייר תשיייז ברוקלין

האברך אברהם יהונתן שיי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מו' אד"ר בו כותב שהגיע לעונות השידוכין ועדיין לא נמצא הצעה מתאימה בשבילו ומצטער מזה.

הנה ידוע מרזייל שקשה לזוגם כקריעת ים סוף הרי ידוע שבקייים בא לפעול עייי חוזק הבטחון והאמונה הנה ידוע מרזייל שקשה לזוגם כקריעת ים סוף הרי ידוע שבקיית שבמילא מובן שבדרך כזה צייל גייכ בענין הזיווגים, ומכל אשר יתחזק בבטחונו (ומובן אשר ביחד

עם זה הרי צריך גייכ לחפש באופן המתאים) הרי תוקדם גייכ ההבאה בפועל.

וידוע מאמר הזהר הקי אסתכל באורייתא וברא עלמא הן עולם כפשוטו והן כל פרטי חייו של האדם הנקי עולם קטן, ובמילא עליו להוסיף בלימוד הן בתורת הנגלה והן בתורת החסידות והשי"ת יצליחו.

בברכה,

בשם כייק אדמוייר שליטייא מזכיר

נ.ב. במענה על שאלתו מאז בטח שידוע אשר בשבת הוא עליית העולמות בחיצוניות ןלא בפנימיות, ובר״ה הוא עליית העולות בפנימיות ולא בחיצוניות (כמבואר בכ״מ בדא״ח ועיין ג״כ אגה״ק סי׳ י״ד ובקו״א-דף קנ״ז ע״ב-המשך ר״ה תרס״ה ועוד) והוקשה לו איך הוא כשחל בשבת.

הנה הענין מבואר עייפ הידוע דכמה מדריגות יש בפנימיות וחיצוניות, יש פנימיות דפנימיות וחיצוניות דחיצוניות וכוי עיין גייכ אגהייק סיי כייט (קיינ עייא כמה בחינות פנים לפנים וכמה בחיי אחוריים לאחוריים לאין קץ כוי) וראה גייכ בספר דרך מצותיך מצות לא תבערו אש, ולפיכך אין ניכר מבחוץ לעין הרואה כוי עינייש

/22/

בייה, יייג אלול תשיייז

ברוקלין

האברך ...

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, בו כותב על שענין התעודה שלו נסתדר, ובודאי למותר לעוררו, שבן ישיבה ונוסף על זה בן ישיבת תומכי-תמימים בנו של תמים, עניניו מסתדרים-כשעולה מדרגא למדרגא-ולא שנשאר על עמדו. ופשיטא שאינו יורד ממדרגתו וישתדל הוא ההוספה בהתמדה ובשקידה בלימוד תורתנו תורת חיים וקיום המצות בהידור ועכ"פ התחלה בעבודת התפלה, שבכל הנ"ל הכחות והאפשריות נתונים לו להביא את האמור בפועל ובאופן דמוסיף והולך, ואחכה לבשו"ט בכל האמור.

בברכת כוחייט

/חיייק/

/75/

בייה, יוייד מייח תשיייט

ברוקלין

האברך מיכאל שיי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מהי חשון, בו כותב אשר מנקר ספק בלבבו אודות היחס לאלו המכחישים וכופרים בענינים אשר בתורה שבכתב או אשר בתורה שבעל פה וכו׳.

ולפלא, כיון שמתחיל במכתבו ,,בייהיי,ז.א. ברוך השם, שהוא נותן התורה, תורת חיים ומצותיי,לכל אחד ואחת מאתנו בתוך כלל ישראל, תורה הנותנת הוראה בחיים, הרי גם בשאלתו הוראה מפורשת בתורתינו הקי ומפורסמת היא, ומה מקום וספק אפשרי! ונמצאת הוראה זו בכמה מקומות. ואסמן עכייפ אחד מהם, והוא ברמביים הלכות תשובה פרק ג' הלכה ח'.

אינו כותב סדר לימודו בתורתינו, אבל תקוותי שתופס מקום מתאים-לימוד הלכות הצריכות בחיי היום יומיים, בכדי לדעת את המעשה אשר יעשו ואלה אשר לא תעשינה. והרי זהו תפקידו העיקרי של איש הישראלי, כמייש: את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי <u>זה</u> כל האדם. ובטח משפיע גם על חביריו שיי בענין זה.

בברכה לבשורות טובות בכל האמור

/חיייק/

/22/

בייה יייז מייח תשיייט

ברוקלין

ועד החגיגות דכפר חבייד הי עליהם יחיו

שלום וברכה!

בנועם קבלתי מכתביהם וכן הכתוב ע"י הרה"ח כוי אברהם מרדכי שמואל שליט"א, ונעם לי לקרות

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

מהפעולות במשך חדש תשרי העבר, ובכח להבא יפרטו הדברים עוד יותר.

כן תקותי חזקה שההכנות לחג הגאולה יט' כסלו הבע"ל שמזכירים אודותן בסיום מכתבם תהינה בהצלחה באופן מסודר ומפורט, שהרי יום סגולה הוא ר"ה לחסידות.

ויהי רצון שתפעלנה ההתועדות בהם ובאנייש בכלל בקיום הענין שנדבר אמש באספה, בענינם דיומא דפרשת השבוע: ויטע אשל בבאר שבע, ויקרא שם בשם ה' אל עולם, ויגר אברהם בארץ פלישתים ימים רבים, ואחייכ נסיון העקדה וכו'.

שעייי ענין הצדקה דבכל מאדך, (שזהו ענין אשייל, שלא לבד שנתן כדי צרכן של העוברים ושבים, אלא גם נטע פרדס, בכדי שיהיו גם פירות, שזהו ענין של תענוג, ועוד יותר נטע פונדק, בכדי שיהיי אשייל בכל הפרטים, ועוד נטע סנהדרין, שזהו תכלית העליי בענינים הרוחנים, ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי, הנה מילא התפקיד לגור בארץ פלישתים-עוהייז הגשמי-ימים רבים, שזהו אורך ימי הגלות, שכל רגע בו. הייז כימים רבים (היפך מענין הטוב, שאז ויהיו בעיניו כימים אחדים), והגיע לתכליתו, העקדה נסיון ומסיינ בפועל, וקייל.

בברכה לבשוייט

/חייק/

113/

בייה. כייח מייח תשיייט ברוקלין .

הווייח איייא נויינ עוסק בצייצ מוייה . . שיי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מיייב חשון וממהר הנני לענות עליו מבלי לחכות על התור, מפני הנקודה שבו, דבר עריכת מגבית כסף-למטרה חדשה נוספת.

והנה בנוגע להנייל, שתי נקודות בדבר:

א) אין לעשות מגבית כסף באה״ק ת״ו בשביל מוסדות חב״ד שבחו״ל, בה בשעה שישנם כמה מעניני חב״ד באה״ק ת״ו הזקוקים ומוכרחים לכספים, ואין להם. שמהנ״ל מובן שאין לערוך שום מגבית בשביל המל״ח. ובאים בחשבון רק ישיבת תומכי תמימים וקרן הבנין, כמו עד עתה, או עניני הרשת וצעירי אגו״ח. אבל מובן - שבזה עליו לבוא בדברים עם המוסדות שבאה״ק ת״ו בכלל וע״ד אופני ההבאה לפועל.

ב) כל ענין מגבית כסף אפשר שמי שיהיי הגובה, הוא יהיה גייכ העומד בראש, וכמייש במכתבי הקודם שבעניני כספים צריכים להיות זהיר ביותר לצאת ידייח כלפי הבריאות, נוסף על לצאת ידייח כלפי המקום, בכלל עלי להעיר שהנסיון הראה במוחש אז מען ווארפט זיך יעדער מאל צו א נייע ארבעט, אין זה תועלת לאיזה ענין שיהיי, כי אם פזור הנפש. שעפיייז מובן: כיון שכבר מתעסק בקרן הבנין והפצת ספרי קהיית, אין לחפש דוקא ענינים חדשים, כי ממנייפ: באם ישתדל כדבעי ובאופן מסודר, ישנו הצנור לברכה והצלחה, בהשטחים בה מתעסק. ובאם צריך שיפור באופני העבודה-הייז יחסר גם כן אפילו באם יבחר שטחים חדשים לעבודה.

דאייג-במה שמזכיר במכתבו כיון שזוהי שנה של ופרצת וגו׳-לצערי הכי גדול מוכרחני לומר, שכמו שהיי עד עתה (בכפר חב״ד ועניניו ובמוסדות חב״ד בכלל באה״ק ת״ו וכו׳) שהשפיעו הצלחה מרובה מלמעלה עד עתה (בכפר חב״ד וענינים של פרוד הלבבות, בהעדר שימת לב להתפתחות עניני חב״ד באופן מסודר ותחת לנצלה התעסקו בענינים של פרוד הלבבות, בהעדר שימה לבולת, הכי גדולה, אבל נמשכת ההנהגה דאנ״ש כמאז, וכו׳ נראה שמתנהגים ג״כ בהענין דופרצת שישנה יכולת, הכי גדולה, אבל נמשכת ההנהגה דאנ״ש כמאז, וכמו שנראה בכפר חב״ד וכו׳ שפרוד הלבבות לא נתמעט ואדרבה וכו׳.

הנקודת שבהן תועלת הרבים, באם לא ניכרת <u>על אתר</u> תועלת היחיד-אינן זזות ממקומם, <u>ואדרבה,</u> וכמו גביאת המתאים, הקטנת החובות למשרדים השונים, שלא רק אלא נשתפר המצב, אלא אדרבה, בנין גביאת המתאים, הקטנת החובות למשרדים השונים, ואינו יודע מה עוד יוכל לעשות בזה-עכייפ בשביל המקוה וכו'. ואין להאריך בדבר המצער עד להבהלה. ואינו יודע מה עוד יוכל לעשות בזה-עכיים בשביל לקדם מאורעות מבהילים. וממייש מאז ע"ד מה שגרם פרוד הלבבות לפני זמן, וזה עתה באה עוד הזהרה.

ויהי רצון שחדש כסלו הבע"ל יפעול, לו יהיי בדרך נסיי לגמרי לשלול באנ"ש הבחירה במה שהוא היפך החיים, ובחסד וברחמים. וינצלו את כל האפשרי ובמילואו לטוב להם בגשמיות וברוחניות בזה ובבא.

בברכה לבשוייט בכל האמור

/חנייק/

/37/

בייה. טייו אדר אי תשיייט ברוקלין

ועד כפר חבייד הי עליהם יחיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת הפיינ, וכן המכתבים מג' וד' אדר א' בם כותבים אודות הסברות השונות באופן ההכנה להבנין דשכון הבא ,

וכבר העירותי זה כייפ: כמו בשאר ענינים כיוייב-לברר הנהוג בשאר מקומות בם בונים שכונים כגון אלה, ובהתאם לזה להחליט.

ומוכרחני להעיר עוה״פ, אף שזה כ״פ כתבתי עד״ז, אבל לע״ע לא הגיע לציווי חז״ל עד מאה פעמים, והוא: כנראה גם בזה ובשאר הענינים-שמוזכר בהפ״כ, פועל המצב דהעדר קירוב הלבבות וכו׳, וכנראה פעל ג״כ בה״חלישות״ דתשלום המסים ועוד בענינים. שלכן יש לדון בשימת לב הדרושה ע״ד למסור גביית המסכים התשלומין בקשר עם השכונים, וכן בקשר לשאר ההתחייבות כלפי הועד, לאיזה בנק וכיו״ב, מבלי שהועד יוכל להערב בזה. כי, אם לדבר באופן גלוי, לפעמים אין משלמים את החוב (ויש ״חששא״ שגם בהנוגע להשכון יהי׳ עד״ז) מפני שאין חבר פלוני של הועד נושא חן בעיני החייב והלוה,ואומר בלבבו, שבאם ישלם מה שנתחייב לועד, ה״ז אומר שמקבל המרות שלו ועושה לו טובה וכו׳. והלואי היו מוסרים מכבר הגבי׳ דכל החובות לסכום שהוא עתה. ועכ״פ בהנוגע להשכון, יש לדון בזה בהתאם לנקודה הנ״ל.

מהנכון ביותר וביותר שבקביעות שיעורים הנלמדים ברבים יהיי שיעור בלימוד קונטרס החלצו , ובהסברה שיהיי מובן לכאו"א מהשומעים. והשיעור יהיי מסודר בזמנים שכ"א יוכל לבקרו. ולהטיל בזה מעין חובה על כל תושבי הכפר שישתתפו בשיעור זה. והרי כבר נאמר בכלל על ד"ת ובפרט על פנימיות התורה, הלא כה דברי כאש גו' - שהיא מטהרת, אלא שכיון שהתורה תורת חסד - מטהרה היא בחסד וברחמים.

בברכה לבשוייט בכל האמור

חייק/

/חס/

בייה. יייג שבט תשכייא

ברוקלין.

מר שלמה זלמן שיי

שלום וברכה!

דורך הרהייח איייא נויינ עוסק בצייצ רב פועלים מוהי צבי שיי . . האב איך באקומען א בקשת פיינ פאר אייד.

און בעת רצון וועט מען אייך מזכיר זיין אויף דעם ציון הקי פון כייק מוייח אדמוייר זצוקללהייה נבגיים זייע לויט דעם אינהאלט פון דעם בקשה.

און איך האף אז איר טוט אין די ענינים פון דעם בעל הציון, און בפרט אז מיר קומען דאך איצטער פון דעם יום הילולא - יארצייט זיינעם - עשירי בשבט, צו פארשפרייטען אידישקייט וואו נאר איר קענט גרייכען דורך די וועגען פון אהבת ישראל, ווי מיר זיינען אנגעזאגט געווארען כתורתנו הקי און מיר האבען מערערע מאל געהארט אז אהבת ישראל ואהבת השם,זיינען צוזאמען.

און בהנוגע לענין פרנסה, איז באוואוסט די עצה היעוצה פון חז״ל, ניט צו פארמינערן אין צדקה, נאר אדרבה צו געבען מער און צוטיילען דאס אויף מערערע מאל,און פון די זמנים מסוגלים איז דאס יעדער וואכען טאג אין דער פרי פארן דאוענען צו געבען עטליכע פרוטות אויף צדקה.

בברכה צו גוטע בשורות אין דאס אלעס אויבען געזאגט,

/חיייק/

田田田

מענות קודש

/N/

במענה למכתבו מיום השני, בו שואל למנהג אנ"ש בהנוגע לזמן בדיקת חמץ, כשמתפללים ערבית ביחידות. ראיתי מנהג כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע שהי בודק בין מנחה למערב ומתפלל ערבית לאחר הבדיקה.

12/

במ"ש בענין תספורת השערות מלפנים של נשים נשואות, הנה בכלל כמה אופנים כזה וכמה מנהגים בזה בין החרדים עצמם, וכמרז"ל עד"ז תרווייהו צדיקי גמורי נינהו, ז.א. שכוונתי למנהגים שתכליתם הם יראת שמים יותר.לכן יש לברר בנדון דידי איך הוא הטוב ביותר, ובהתאם לזה להתנהג.

12/

במ"ש אודות המורה דהישיבה שהרופאים בדקו גם אותו, ואומרים שצריכים לבדוק הזרע ואינו חפץ וכו'.

הנה אף שאין מעניני לפסוק שאלות, אבל ישנה הוראה מכ"ק מו"ח אדמו"ר ש"צריכים למסור נפשו" על זה, כוונתו על הענין דוחו"ק. אלא שישנה כמה אופנים בבדיקה הנ"ל. ויש לעשות, עכ"פ בהתחלה לבחון ע"י שיקחו מהרחם לאחרי הביאה וכיון שזהו לפני שלושת ימים ה"ז קל <u>הרבה</u> יותר מאשר לוקחים ישר מהבעל.

17/

ובל"נ כשאהי' שילהי שבוע זה על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, אזכירו וזוג' תי' להמצטרך להם מתאים לתוכן מכתבו.

והרי אז יוכ"פ קמן דר"ח כסלו, הוא חודש הגאולה וגאולת כל אלה אשר זכו למעום מתורת החסידות ועניני', וכידוע פתגם רבותינו נשיאינו הק' אשר י"ם כסלו הוא ר"ה ללימוד החסידות ודרכי החסידות, שמדרכי חסידות הוא עזב תעזוב עמו כפירוש הבעש"ם עם הגוף - ולא ע"י סיגופים ותעניות, וראש חדש-הרי ביאר רבינו הזקן ובנו אדמו"ר האמצעי דיוק הלשון ראש ולא תחילת, שכמו שהראש כולל חיות כל אברי הגוף כן ר"ח כולל בתוכו כל ימי החדש, שמזה מובן שבשבת מכרכין - מתחילים הענינים בזה וביום כיפור קטן, שזוהי הכנה, מתחילה ההכנה לזה שבה תלויות ההמשכות, וכהודעת רז"ל שאפילו פתיחה כחודה של מחט פותחת פתחו של אולם, של אולם דוקא שנוסף על גדלו הגה תמיד הוא פתוח, כי אין לו דלתות לסתימה ח"ו...

/17/

תוכן המענה של כייק אדמוייר למר... על שאלתו בענין לקיחת אשה שניי על אשתו הראשונה בכדי לקיים מצוות פוייר.

צריך לקבל פס"ד מהרבנים הספרדים להתיר לו לקחת אשה שני', אשר בזה אוכל, בתור אשכנזי, לכתב לו, אבל כמנהג הספרדים, וכמו שכותב במכתבו, נקל יהי' לו לקבל היתר.

צריך לפיים את אשתו אשר א) כתוב בספרי הקדש ובפרט בספרי הקבלה, אשר הגם שכל אחד צריך לעשות כל מה שתלוי בו לקיים מצוות פו"ר, הגה יש אשר מכמה סיבות פודים אותו מזה מפני שיש לו שליחות אחרת בחיים בעלמא דין. והוא הדבר בנוגע לאיש וגם בנוגע לאישה, ומצוי יותר באישה.

- ב) כמסופר בתורתנו הק', בהנוגע לאימהות, הנה האישה המשתדלת בחינוך ילדים ובפרט בחינוך ילדי בעלה הגם מאישה אחרת, מעלה עליו הכתוב כאלו ילדה.
 - ג) מהנכון לכתוב ספר תורה לכבוד אשתו ולוכותה.

כשיבמא כהג"ל לאשתו במח תרגע, ותסכים השניהם, ואז יעשה כן ויתן השי"ת שיהי' בשעה מומו"צ ויזכה לבנים עוסקים בתורה ומצוות ואשתו העכשוית תשתתף בחינוכם לגדלם בתורה ויראה.

למותר לעורר בענין גודל מצוות צדקה, ובפרט במצבו, צדקה המקושרת במוסדות חינוך הכשר של בני ובנות ישראל.

אחר החתימה: מהנכון שגם הוא וגם זוג יפרישו כמה פרנקים לצדקה בכל בקר של ימות החול.

11/

מענת כייק אדמוייר להרייי העכט זייל, כייח מרחשון תשלייו, בקשר למה שכתב לכייק אדמוייר אודות ההוראה שקבל בכייה מייח, לסדר עבורו בלונדון, בקשר עם בואו.

נתקבל ות"ח ת"ח על העשי' ועל ההודאה ועל הזריזות בכל זה ועל פי מאמר חז"ל אין מזרזין אלא למזורזין הרי הנ"ל מזרזני לזרזו עוה"פ בנוגע <u>לכל</u> הנ"ל לעצמו וגם בנוגע <u>לכל</u> אנשים הנ"ל <u>ועוד</u> (ויוכתרו עי"ז התואר מזורזין) ויה"ר שיצדקו פעולות ממשיות תוארם זה- אזטה"צ

(.reduced rate מטעליפונירען-ונכון הוא וכיו"ב (ובראפקור- בזמן שהוא למעליפונירען-ונכון הוא וכיו"ב

131

"מהיר בטח ימלא הוראות הרופא בו"ד, והרופא כל בשר ומפליא לעשות יצליח ויבש"ט- ופעולותיו (ורזוג' תי') בהפצת היהדות מוסיפות בברכות השם הלוך ונוסף.

אזכיר עה"צ."

/n/

(מענה לריימ פוטרפאס עייה על שאלתו שהבחורים אינם רוצים לנסוע חזרה אאייכ בשליחות).

ג' חשון תשל"ג: כשתלמיד <u>תו"ת</u> ממלא הוראת המשפיע שלו <u>כמפורש בשיחות כ"ק אדמו"ר נ"ע</u> הרי בכל כיוצא בו אינו שיך ענין שליחותי ואם ח"ו אינו כרצון כו' אין להציעני שיאמר עליו שלוחו של אדם כמותו.

10/

(מענה לי.י) יייב ייג תמוז תשלייד:

"התוועדיות פעילות ולהמשיכן בכל השנה בנוגע לחמשת המבצעים ובכלל - לספר כל מלכותיך ובאופן כהיעוד: אחזת ביד ימיני ואחר כבוד תקחני בברכת חג הגאולה, לחיים, לחיים ולברכה" -חי"ק-

191

(מענה אודות סידור פעולות הטנקים).

ח"י אלול תשל"ר: ות"ח על הבשו"ם אזכיר עוה"פ עה"צ בצו"ב בגימם' "מבצע מצוה" ועיג"כ דרושי והי' אור הלבנה גו' ופרש"י (ובפסחים ג"כ) ותי' שמ"ג כוי".

/X>/

(מענה להקבוצה הראשונה שהגיעו ביום חייי אלול)

כ"ד אלול תשל"ד: ויה"ר אשר יום הסגולה רח"י אלול יכנים חיות בכל עניני אלול ועי"ז (בהיותו חדש הכנה לכל השנה הבע"ל) -בכל עניני השנה הבע"ל, והיותם כאן יחזק כהנ"ל ויוםיף בכ"ז באור וחיות ומתוך שמחה ומ"ל-וכן (כהנ"ל) בכל המברקים שי" כאן, וכו"ח לשנמו"מ, אזכיר עה"צ".

8 8 8

סיפורים

שלום בית

יהודי מחמיר בקלה כבחמורה ואשתו מאוד מקילה ואפי' קשה לומר עלי' שהיא דתי', ביקש ברכת כ"ק אדמו"ר לשלום בית. ענה כ"ק אדמו"ר כיון שהוא מחמיר מאוד שיתחיל קצת להקל אבל ח"ו נגד הש"ע רק שיספיק לשלום בית.

כשרות–רפואה לעינים

לפני הבר מצוה של בנו נכנס ש.ל. ליחידות וביקש גם ברכה עבור אשתו שהי' לה "יענע מחלה" בעינים. שאל אותו כ"ק אדמו"ר האם היא אוכלת ושותה כשר? וענה ש.ל. מסתמא כמו כל האמעריקאים. אמר כ"ק אדמו"ר שהרבה אמריקאים אוכלים ושותים כשר! והמשיך כ"ק אדמו"ר שישאלו אצלם ואם לא אוכלת כשר אדמו"ר שישאלו אצלם ואם לא הכל בסדר.

צייר ביחידות

בתשל"ג או ל"ד הי' צייר ביחידות ואחד הענינים שאמר לו כ"ק אדמו"ר "אז ער זאל ארויסבריינגען די יהדות פון יעדען ציור".

ווי קומט עס ?

כ"ג אדר תשל"ב: אחר היחידות עמד ר' זושע אצל הפתח וחיכה. וכשיצא כ"ק אדמו"ר אמר שלום עליכם (מיט א ברייטען שמייכל) וראה אצלו בקבוק משקה ושאל אם יש שם משקה ענה כן. ושאל כ"ק אדמו"ר ב"פ ווי קומט עס? ונסע הביתה.

רופא חולים

א' מצרפת נכנס ליחידות וביקש ברכת כ"ק אדמו"ר על רגליו. ענה כ"ק אדמו"ר שבצרפת נמצאים כל התרופות למחלה זו בפרט, ואמר לו את כל הפרטים: שילך לרופא בשם זה וזה, ויבקש תרופה זו וזו.

רפואה לנדודי שינה

א' שסבל בנדודי שינה בלילות ביקש ברכת כ"ק אדמו"ר, והתשובה היתה שיבדוק את התפילין. הוא בדק בארה"ב ונמצאו כשרות. נסע לאה"ק ובדק וגם נמצאו כשרות כתב על כך לכ"ק אדמו"ר ובכ"ז אינו יכול לישון. ענה כ"ק אדמו"ר שיבדוק עוה"פ הלך הנ"ל לסופר וביקש פתק שיעיד שהתפילין כשרות, ופתק זה שלח לכ"ק אדמו"ר. קיבל הנ"ל עוד תשובה "שאעפ"כ יבדוק את התפילין".בא לסופר חב"ד וכשבדק ראה שמתפירת הבתים נמחקה אות אחת.

כל המציל מהנמר וברדלם הרי זה שלו

כש-מ.ב. נסע לשליחות המל"ח פרסם בעתונות שהוא מליובאוויטש וישהה בעיר כ -3 שבועות עד יום מסויים.

כשהי' בשדה התעופה לנסוע חזרה באה אליו פתאום אשה עם ספר חסידות וסיפרה כי בעלה היה חייל בפולין ומצא שם ספר זה, הם שאלו את הרב איזה ספר זה והוא ענה של חסידות חב"ד, ועכשיו כשקראה בעתון שרבנים מליובאוויטש שוהים בעיר היא מחפשת אותם ומצאה ביום אחרון בשדה התעופה כדי למסור להם זאת. כשהגיעו ל-770 נכנסו למזכירות ופתאום נכנס כ"ק אדמו"ר ג"כ למזכירות והם מסרו לו זאת. כ"ק אדמו"ר פתח את הספר ומצא את שמו של ר'.. וואמר להם שאם יוודע לו שיש להם ספר זה שלו וודאי יתרגז, שיאמרו לו את המשנה"כל המציל מהנמר וברדלס הרי זה שלו".

גוט שלא שלמו

מ. גראנער וב. אלטהויז כשנסעו לשליחות המל"ח ראו אצל יהודי ספר חסידות שלא הרשה להם אפי' לעיין בו, ולאחר הפצרות ותחנונים הרשה רק לעיין. פעם כשלא הי' בבית גנבו את הספר ורצו לצלמו כשחזרו ל -770- מסרו זאת לכ"ק אדמו"ר וכ"ק אדמו"ר הודה להם מאד ואמר שזה זמן רב שמחפש ספר זה. ושאל האם נתנו לו משהו עבור הספר, הם ענו שהם צילמו אותו. היה מאד שמח ואמר גוט! ונכנס לחדרו.

השגחה פרטית

יהודי אחד צלצל למזכירות בבקשה להכנס ליחידות לפני נסיעתו ליפאן עבור מסחר, ענו לו שעכשיו אין כ"ק אדמו"ר מקבל ליחידות, הוא הודיע בדיוק תאריך נסיעתו וקבל ברכה. כשהגיע לשדה התעופה קיבל טלפון מהמזכירות ושאלו אצלו באיזה דרך בדיוק הוא נוסע, כשהוא ענה אמרו לו כשיגיע לתחנה זו וזו, יהי' מוכן שם בשבילו חבילה ובפנים תניא. בא' המקומות כשנכנס לבית הכנסת ראה יהודי עומד שם ומאד עצוב, הוא החל לשוחח איתו והתברר שהיהודי הזה הי' אומר כל יום תניא ועכשיו זה נאבד לו ולכן הוא עצוב. הבעל עסק הנ"ל סיפר לו את כל הסיפור והבין שזה מיוחד עבורו.

מיט געזונטע חסידים

אחד עמד בג"ע התחתון לבקש ברכת כ"ק אדמר"ר לפני נסיעתו לאה"ק, לאחר שקיבל ברכתו הק' אמר: ונזכה שכ"ק אדמר"ר יוליכנו לקבל פני משיח. וענה כ"ק אדמר"ר: מיט געזונטע חסידים.לבסוף לא

נסע אותו יום ואמר לכ"ק אדמו"ר שהי' עכוב ענה כ"ק אדמו"ר שכל עכבה לטובה.

שחיטה במעקסיקא

י.ל. הי' ביחידות ואמר לו כ"ק אדמו"ר שיסע למעקסיקא ולא פירש למה ומדוע, למחרת הוא פגש ב-ש.ב.ה. וסיפר לו אודות היחידות, אמר לו הנ"ל זה ממש השגח"פ וסיפר לו שזו פעם הראשונה שהוא נוסע ברכבת, ופגש שם יהודי שרק עכשיו בא ממעקסיקא וסיפר לו שהשחיטה שם אינה כדבעי וכו' הרבה תיקונים צריכים לעשות שם ולא ידע מה לעשות. ובזה הבין מדיע שלחו כ"ק אדמו"ר למעקסיקא.

מעות חנוכה

ר"ח כסלו תשל"ד לערך עמד חזן טאלעשעווסקי בג"ע התחתון אחר קריאת התורה:

הנ"ל: שאל מכ"ק אדמו"ר היות שנוסע ולא יהי" פה בחנוכה, הוא רוצה חנוכה געלט.

?לק אדמו"ר: וואס עפעס מיט א מאל?

הנ"ל: די לעצטע צווי יאר האט דער רבי מיר געגעבן.

כ"ק אדמו"ר: צווי מאל איז נישט קיין חזקה. הנ"ל: יש דעה בגמרא שב' פעמים הוי חזקה.

כ"ק אדמו"ר: עס בלייבט נישט אזוי...אבל אתן לך בשינוי ולשנה הבאה אל תבקש.

הנ"ל: למה?

כ"ק אדמו"ר: מאי נפק"מ?-והשינוי שאתן לך זהו גם עבור אשתך.והמשיך שיקח עמו נש"ק ושאל אם יהי' במקום פלוני?

הנ"ל: מסתמא.

כ"ק אדמר"ר: כשתהי' שם וועסטו וויסען וועמען צו געבען. צו געבען.

קבלת לולבים

ערב חג הסוכות תשל"ז: בשעה 11:00 בבוקר נכנס ל.ב. עם לולבים והדסים לחדרו של כ"ק אדמו"ר (כנהוג בכל שנה) והניח את החבילה על השולחן.כ"ק אדמו"ר פתח ולקח כ5 לולבים ואח"כ הדסים. וראה שיש לו עוד חבילה,שאלו כ"ק אדמו"ר מה זה? ענה שבנו אברהם שלח לו ערבות.שאלו כ"ק אדמו"ר האם זה מא"י? ענה שאינו יודע ולקח כ"ק אדמו"ר כמה ערבות. אח"כ ראה כ"ק אדמו"ר שיש לו חבילה עם אתרוג ושאלו מה זה?ענה שהוא ושותפו צבי מצאו אתרוג יפה והחליטו לתת זה לכ"ק אדמו"ר, לקח כ"ק אדמו"ר את האתרוג בשני ידיו והסתכל בו ומסר בחזרה לל.ב. ואמר ניץ געזונטערהייט. והמשיך כ"ק אדמו"ר שהוא דייק לשלם על מצוה והוציא מעטפה עם כסף ומסר לו ואמר שיתחלק עם שותפו. ל.ב. שאל אח"כ שאצל שותפו נמצאת ילדה יתומה ורוצה בשבילה מטבע, שאלכ"ק אדמו"ר את מספר שנותי'? וענה 16 או 18. שאלו כ"ק אדמו"ר

שוב בת כמה היא? ענה שבדיוק אינו יודע, הוציא כ"ק אדמו"ר 2 דולר ואמר למסור לה זאת ולאמר לה מה שמדובר אתמול בהתוועדות.

קבלת אתרוגים

י.ג.מ. מסר אתרוגים לכ"ק אדמו"ר, ושאל אם יש ענין במאך שעל הלולב או שזה סתם מהדרין? ענה ענין במאך שעל הלולב או שזה סתם מהדרין? ענה כ"ק אדמו"ר שלוקחין זאת משום שזה שומר טוב על הלולב, ושאל י.ג.מ. שלפעמים כשנופל המאך נמצא הלולב פסול, ענה כ"ק אדמו"ר השאלה לא על למפרע אלא עכשיו נהי' פסול. אח"כ אמר י.ג.מ. שיש לו גם כן לולבים, ענה כ"ק אדמו"ר שלולבים הוא לוקח מל.ב. י.ג.מ. התעקש וכ"ק אדמו"ר לקח ממנו כמה לולבים.

רוצה ד' מאות

י.ק. נכנס ליחידות וביקש ברכה היות שאינו לומד לפי ערכו. וכ"ק אדמו"ר לא ענה. בשנה הבאה שאל שוב וכ"ק אדמו"ר ענה מי שיש לו מנה רוצה מאתים מאתיים רוצה ד' מאות זאל ער לכתחילה וועלען צווי מאות ביז פיר און דערוויילע וועט ער לערנען לפי ערכו.

מעלת תפיליו

אחד הבין למה צריכים להניח תפילין אבל לא רצה משום שזה נעשה מעור של בהמה ואיך יכולים לשחוט בהמה בשביל זה? אמרו לו שישאל את כ"ק אדמו"ר. ואמר כ"ק אדמו"ר זה פלא שאדם חשוב כזה ישאל כזאת? והמשיך שהתורה לא ציותה שיהרגו בהמה בשביל זה רק אם יש בהמה שמתה כדרכה שבדרך כלל זורקים אותה לאשפה ולוקח יהודי ומעלה זה לדרגה גבוה ע"י עבודה שזה נעשה תפילין לפאר לדעתו זהו העילוי הכי גדול שנמצא.

הנייר איננו והאשה נתרפאה

בתחילה הנשיאות הי' אחד שאשתו חלתה מאד והרופאים התייאשו ממנה. השפיעו עליו לילך לכ"ק אדמו"ר, הוא בא בערך בשעה 1:00 בלילה לאחר שכ"ק אדמו"ר גמר היחידות ועמד לנסוע הביתה. כשכ"ק אדמו"ר ראהו אמר לו חיכתי לך עד עכשיו, תסע עכשיו מיד הביתה ותקח המזוזה של חדרה ותביא זאת אלי ואני מחכה פה. בא בחזרה בערך בשעה 1:45 ונתן המזוזה לכ"ק אדמו"ר. לקח כ"ק אדמו"ר את המזוזה וחתיכת נייר וכתב על הנייר כמה מילים ועטף זה בתוך המזוזה ואמר תיכף תסע לביה"ר ותשים זה תחת הכרית שלה. כשהוא בא לביה"ר לא רצו להכניסו בשעה כה מאוחרת אבל אחרי רוב הבקשות הירשו לו ליכנס ואמר לאחות לא להחליף את הסדינים. חלפו מספר ימים והיא נתרפאה ויצאו משם לנסוע הביתה. כשהתקרבו למכונה נזכרו ששכחו המזוזה חזרו ולא מצאו, הוא דיבר עם הרופאים והאחיות ואמרו שלא החליפו כלום ואינם יודעים מזה כלום.

חולים ומחנך דואג שבריאים לכתחילה לא יהיו חולים.

ידע הכל יותר טוב

כשכ"ק אדמו"ר הי' בקאלעדזש ויהודי אחד שמע שנמצא פה שניאורסאן רצה לקרבו, ובקש מכ"ק אדמו"ר שיבא לביתו וילמדו משהו, כשכ"ק אדמו"ר בא החל היהודי ללמוד איתו חומש ראה שהוא יודע יותר טוב ממנו, החל ללמוד אתו משניות ראה שוב שהוא יודע יותר טוב ממנו, וכך החלו ללמוד גמרא קבלה ובכל זה ראה שהרבי יודע יותר טוב ממנו, אז הבין מי זה וכבדו מאד.

מוסר׳ן דעם עולם

כ"ז תשרי תשל"ו: הרה"ח נ' מאנגעל שי' נכנס ליחידות וכ"ק אדמו"ר שאלו מתי הוא נוסע? ענה בר"ח חשון. אמר לו שישאר ווייל ער קען זיך נישט צוריקהאלטען פון אויס מוסרן דעם עולם. וביום א' יהי' התוועדות.

שוחט חסידי

שאלו אצל כ"ק אדמו"ר אם לקחת פוילישער חסיד לשוחט עבור ליובאוויטש, ענה שהרמב"ם פוסק ששוחט צריך להיות ירא שמים יותר משאר אנשים וכל איש צריך שיהי' לו תמיד אהבה ויראה וזה דוקא על ידי חסידות. שאלו עוד הרי הוא לומד פוילישער חסידות, ענה כ"ק אדמו"ר זה לא חסידות זה דרוש.

מבצעים – רפואה

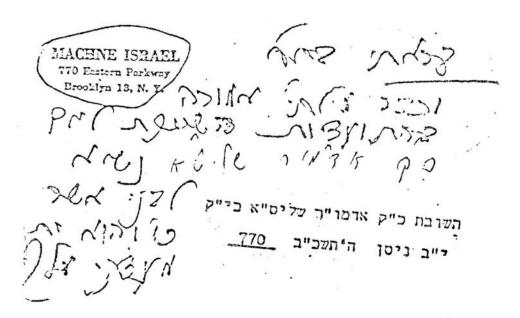
אחד שבנו סבל מאד על הבריאות והרופאים התייאשו ממנו, שאל לברכה מכ"ק אדמו"ר והתשובה הייתה שבטח אינו עוסק במבצעים. החל לעסוק מבצעים ולאחר זמן כשבקר אצל הרופא ראה שאין כלום.

יש לי הנאה

פעם בתשל"ד הלך כ"ק אדמו"ר הביתה ופגש באביו של הרה"ח ש' קונין ואמר לו רק עכשיו קבלתי מכתב מבנך ש' והוסיף "אך האב איך הנאה"...

כתבי יד קודש

מובאים בזה לקמן כמה מכתבים וכתבי יד קודש מכ״ק אדמו״ר המתפרסמים כאן לראשונה

חולים ומחנך דואג שבריאים לכתחילה לא יהיו חולים.

ידע הכל יותר טוב

כשכ"ק אדמו"ר הי' בקאלעדזש ויהודי אחד שמע שנמצא פה שניאורסאן רצה לקרבו, ובקש מכ"ק אדמו"ר שיבא לביתו וילמדו משהו, כשכ"ק אדמו"ר בא החל היהודי ללמוד איתו חומש ראה שהוא יודע יותר טוב ממנו, החל ללמוד אתו משניות ראה שוב שהוא יודע יותר טוב ממנו, וכך החלו ללמוד גמרא קבלה ובכל זה ראה שהרבי יודע יותר טוב ממנו, אז הבין מי זה וכבדו מאד.

מוסר׳ן דעם עולם

כ"ז תשרי תשל"ו: הרה"ח נ' מאנגעל שי' נכנס ליחידות וכ"ק אדמו"ר שאלו מתי הוא נוסע? ענה בר"ח חשון. אמר לו שישאר ווייל ער קען זיך נישט צוריקהאלטען פון אויס מוסרן דעם עולם. וביום א' יהי' התוועדות.

שוחט חסידי

שאלו אצל כ"ק אדמו"ר אם לקחת פוילישער חסיד לשוחט עבור ליובאוויטש, ענה שהרמב"ם פוסק ששוחט צריך להיות ירא שמים יותר משאר אנשים וכל איש צריך שיהי' לו תמיד אהבה ויראה וזה דוקא על ידי חסידות. שאלו עוד הרי הוא לומד פוילישער חסידות, ענה כ"ק אדמו"ר זה לא חסידות זה דרוש.

מבצעים - רפואה

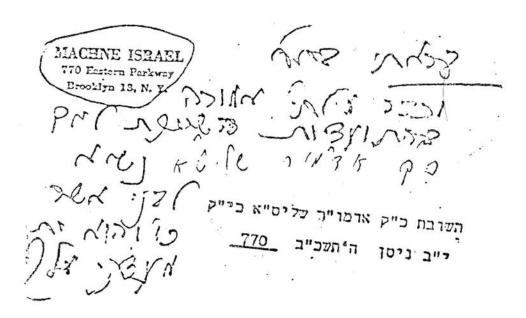
אחד שבנו סבל מאד על הבריאות והרופאים התייאשו ממנו, שאל לברכה מכ"ק אדמו"ר והתשובה הייתה שבטח אינו עוסק במבצעים. החל לעסוק מבצעים ולאחר זמן כשבקר אצל הרופא ראה שאין כלום.

יש לי הנאה

פעם בתשל"ד הלך כ"ק אדמו"ר הביתה ופגש באביו של הרה"ח ש' קונין ואמר לו רק עכשיו קבלתי מכתב מבנך ש' והוסיף "אך האב איך הנאה"...

כתבי יד קודש

מובאים בזה לקמן כמה מכתבים וכתבי יד קודש מכ״ק אדמו״ר המתפרסמים כאן לראשונה

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

ביה, ב' מכט, ה'תשכית כרוקלין, ב.י.

לכבוד מר יוסף סיי דקל

.טלום וברכת:

באתי להבית לכ' תיח למסרע בעד הכטחתר לפלא בקשת הספרן לשלוח לסמרי׳ טלבו עביני דסוס המכוקשים.

בהדרכבות זו רצוכי לעלרף על הפרסה
בכברת עילית, שבודאי להיותר בפקוט יודע
מרטי התניגים והמצם קוד יותר ממני. ואביע
תקותי צחר עלשה כל התלוי בו לקרב את הלבבות
בקירוב אכתי, כווקתי עירוב לבב בביי אחד
לרקהו, ובצפת, שתפולתולה בד בבד עם הירוב
הלכבות לאבידו עבטסים, הנקרא לכן של ישראל.
- 12617 ילוו עורו בבבד או הברא אם א

י וכברכה לבשורות טובות

(Cast 10) 13. 201 1 1 1 1 1 1 2 1 1 1 2 1 1 2 1 1 2 1 1 2 1 2 1 1 2 1

ב"ח, כ"ז ניסן חסכ"

מטמחת בצנלסון --

12 6 0 2 X

נצטערהי להשמועה מפטירת הח"ח אי"א נו"ג וכוי סוה מנהם ע"ה

וירו של מוכם בחוך שאר אבלי ציון

ומכאן ולהכא אך מוב וחסד ימצאם חסיד כל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch

770 Eastern Parkway Brooklyn, N. Y. 11213 493-9250

> מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאוויםש

770 איסמערן מארקוויי ברוקלין, ג. י.

By the Grace of G-d 13th of Nissan, 5739

Brooklyn, N.Y.

Children of Jaffe Family (v.)

Greeting and Blessing:

This is to acknowledge with sincere appreciation your thoughtfulness and good wishes in connection with my birthday.

I prayerfully reciprocate your good wishes by reiterating the Divine promise to our Father Abraham, "I (G-d, the Source of all blessings) will bless them that bless you."

Accordingly, may G-d bestow His generous blessings on you and yours in all needs, materially and spiritually.

Wishing you and yours a kosher and joyous Pesach,

With blessing on schneron

Tel. PResident 4 3507

Ynyonei Chinuch,

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

distribution of the

RABBI JOSEPH I. SCHWERSONN

Chairman, Exec. Committee

Director RADDE M. A. HODAKOVE

Brecutive Secretary NISSAN J. MINUEL, M. A.

נשיא

יו"ר ועד הפועל:

זיי חרב מנחם מ- שניאורספתן מנחל:

> תרב ת. מ. א. חדכוב : סוכיר ראשי

ניסן ין סינול

מו בפלו מחס"י מרם ה מש"א אי"א נו ם וכל ממור ורי שי"

ות לברכת: בקשר עם הג הנאולה הגע ל, נוסג ש שעונמים שהו ל, ושתרי מש ב כ"ק כו"ם שלום וברכשו ארפן ד שלים א במכחביו אשר בראק הקונטרם ומפונון במת יוכת בו אם כל מסביבת שלו. נחסי בשם שתחלם מוכם להקבורת בום במשך כל השנם מי"ם במלו יום ער ים"ם תבע"ל. ולמים בקיון בדברי הרב ולהראות פר כמא ונפה יש לדייק גם במיבות שנראות דק בשל לשון

Now TENM SALUE STATEMEN SOUTH NO LINE HAN MACHINET OLE NAT THE SEEL MET SOUTH פון בלי פדר א סדר,בנ"א ו סאכן א סדר אין בלי פרר,ולכאורה כאנ"ל פוא כחל הקנין

בסילום שונות. ויובן בחקרם ובקיצור נפרקו מרד ומל"ם ומו חקון והחו,ומת"ב מום"ב ובוף ועניבים מנשפים שהם מקרובות מן "ר.ומרגים מבעם"ם ובישר זה שרת"ן שמעבורם ב"ל לש בדרך פיצוף ורפי" כ"ש בררך בירור ועלי", וכידוע פי" חבעש"ם עם "ם כי מרשם הפוד מיום יום עכ"ב). וכמוכן כמו"ל צ"ל בקשם, ע"פ ררישם חורם מתכ"ר, למה לכם ולם בדרך בקיף(יצודן

עונשום מעבורם בקום וראו החוראה בסימת הנ"ל תרבות בתקבורה ק"ם מתסירות א) אדינטראבן מוד שין בל ש.בחשלם העבודם חם עדיין ב רברים נסידים, שלא שסמשיך גילוי נש"א בנם ב זגם ב שוחק בנו בלבר, נה ברר א ברר, אין בל"ם ב"א סדר בלבר, נה"ב משמלת ולומרת אחד... נמם "ם מסקרים אותם, אבל לש בא קרין לורב תבושות דכת שור, מבל מתכלים מוא, וופן נוסמת אחדה לנסרי. ב) סחכן א מרד הין בל"ם שישנט ממקלום ליישנו הקנפנים גם יחד. אורות סרובים רחתו בבלים סרובים דחקון. זראת כד"ת כי פסך הפליחה הש"ם בפנין

25

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן ליובאווימש

> 770 איסטערן פּאַרקוויי ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ד שבם ה'תשכ"ו ברו קלין, נייי

הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו 'הרך מו"ה אברהם יוסף פי

שלום וברכה!

הפ"ב מאשר הנני קבלתצפפפפע מיום ההילולא והמצורף.

ויהי רצון שיבשר טוב בתוכנו.

והרי באנו זה עתה מיום העשירי בשבט, יום הסתלקות הילולא של כ"ס מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, אשר על הציון הק' שלו

והרי, בלשון בעל ההילולא: גבורי ישראל, מגיני ארץ, גם בהשיבם נפשם אל חיק אביהם שבשמים, אשר לו משלימים נפשותם (מד"ר בושיבט נפשם אל הוא אב הוא במבד שלא יפרדו מעל צאן מרעיתם, בראשית פ"ק בתחלתה) הנה לא זה בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעיתם, הנה עוד מתרפסים להדום כסא מרום, להתיצב לפני הוד א-ל רם ונשא, להגן על עם ישורון (ע' מד"ר בראשית פמ"ד, ה') לדרוש רחמי וחסדי האב על בנו, עמן ונחלתו.

בלשון בעל ההילולא: בסכתבו ליום היאצ"ט הראשון של כ"ק אבין בלשון בעל ההילולא: במכתבו ליום היאצ"ט הראשון של כ"ק אבין אדמו"ר נ"ע (נדפס בס' חכמי ישראל – ניו יארק, חרפ"ד – לג, א). בבורי ישראל, מגיני ארץ..להגן: השייכות דגבור, מגן ולהגן כו' בבורי ישראל, מגיני ארץ..להגן: השייכות דגבור התורה לה"צמח – עיין שהש"ר עה"פ אלף המגן..שלסי הגבורים ובאור התורה לה"צמח צדק" (שהשנה שנח המאה להסתלקות הילולא שלו) פ' לך ד"ה שכרך הרבה מאד. לא זה בלבד: להעיר מסומה (יג, סע"ב): לא מת משה.. מה להלן...אף כאן. ובזח"ב קעד, סע"א. ישורון: ראה ב"ר וישלח רפע"ו: ישורון נאים ומשובחים. לקו"ת נצבים (מה, רע"צ). אוה"ת להצ"צ פ' ברכה (ע' א' תחנ ואילך) בארוכה וש"ב. ושם (ע' א' להצ"צ פ ברכה (ע א תחב ואיקן) בארוכה ושונ. ושם (ע א תהע): ישורון כולל יעקב וישראל יחד כו' שעשועי המלך בעצמותו כו' שירה כו' שירו כו' בנו"ן פשוטה כו' מכתר הכללי עד בחי המלכות. ולהעיר אשר תרגומו (דברים לג, ה) באונקלוס - "ישראל", בירוש - "בית יעקב".

יום הבהיר ח"י אלול ה'תשנ"ח

מנחם מענדר שניאורטאהן ליובאוויטש

> איסטערן פּאַרקוויי 770 ברוקלין, ג. י.

ב"ה, עש"ק אחר חצות, כ"ד טבת ה'תשכ"ז ברוקלין, נ.י.

הוו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ#צ כר' מו"ה אברהם יוסף שי'

NABBI MENACHEM M. SCHNEERBUN

Lubavitch 770 Eastern Parkway Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבע בעצבצ והפ"נ לי"ש,

וביום הסתלקות הילולא של כ"ק אדמו"ר הזקן,

אשר "בחד קטירא אתקטר בי" בקוב"ה מעודן על הארץ" ובעת ההסתלקות אליו נשא את נפשו בשמחה וטוב לבב" ו"כל מה שעסק כל ימין עלן עם שורש נשמתו בעלותו בשעה ההיא",

ומלמעלה למטה, הרי בכלל "כל עמל האדם שעמלה נפשו בחיין למעלה בבחי העלם והסתר מתגלה ומאיר בבחי גילוי מלמעלה למטה בעת פטירתו" ו"מאיר חסד ה' מעולם עד עולם על יראיו ופועל ישועות בערב הארץ",

ומדי שנה בשנה, הרי הימים האלו (כאשר הם) נזכרים (כדבעי, הרי אז כל ההארות וההמשכות) נעשים.

וגופא בתר רישא אזיל, כל אלה הלומדים יתורתו וכו",

אשר כשמו <u>שניאור</u> כן הוא – נגלה דחורה ופנימיות התורה (תורת החסידות),

לימוד המביא לידי מעשה, קיום המצות בדחילו ורחימו,

כמצווה עלינו וכמבואר באר היטב ע"י בעל ההילולא בספרו תניא קדישא ובמאמרי דא"ח שלו.

ויהי רצון אשר בדורנו עקבתא דמשיחא, שהוא עש"ק אחר חצות (במנין שית אלפי שני דהוי עלמא), יגמרו ההכנה לקבלת השבת,

ובהחחלה דטועמי' חיים זכו, לטעום מכל "תבשיל ותבשיל" של יום השבת בעשליק,

וכמו שיום השבת ענינו מנוחה ונצטוינו לכבדו ולענגו - כך גם הכנה זו תהא מחוך מנוחה, כבוד וענג,

ונזכה בקרוב, בתכ"י, לקיום היעוד והאכלתיך נחלת יעקב אביך, נחלה בלי מצרים וכמ"ש ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה.

בברכת כלוחה ההנים והנישומי הלפונית

מסיבה נהעכב המכתב עד מעלי שבחא דעשירי בשבט – ויומא קא גרים – יום הסתלקות הילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, והקביעות בשנה זו כמו בשנה ההיא – ביום השבת קודש.

בחד..הארץ: הקדמת בני אדה"ז לשו"ע שלו. וראה זה"ג (רפח,א): כל יומין..

מד קסירא כו'. אליו..לבב: שם. כל..ההיא: סידור שער הל"ג בעומר (דש

סוף טור ב. וראה ג"כ שם בסוף השער). ומלמעלה למטה..בעת פטירתו: צ"ע אם

גם בעת פטירתו זהו מ"ד הבאים ע"י העלאה מ"ן אז - נר"נ שלו. ולהעיר מקו"א

סד"ה עיין ע"ח. כל.הארץ: אגה"ק סי' כח. הימים האלה: לב דוד פכ"ט (ע"פ

מש"כ הרמ"ז בס' תיקון שובבים). (וראה משנה ספ"ג דגיטין). שו"ת הר"י

ארגם (בסו"ם מבוא פתחים) ס"ה בארוכה. שניאור: ואין אור אלא תורה

(תענית ז, ב). במנין שית כו': ראה רמב"ן עה"ת בראשית (ב, ג).

דסועמי'..וחבשיל: ש' הכוונות ענין טבילת ע"ש. שו"ע אדה"ז סו"ם

ר"נ. השבת ענינו מנוהה: ראה רש"י בראשית (ב, ב). סוף תמיד. צ"צ

לתהלים עה"פ מזמור שיר ליוה"ש. והאכלתיך..ונגבה: ראה שבת קית,

150

By the Grace of G-d 23rd of Sivan, 5708 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing

I received your letter, in which you write your ideas about your son's future, and you ask me to use my influence with him to urge him to go to college.

I am sure you will agree with me that in the case of everyone without exception the first basic condition for happiness in life is - peace of mind and the least amount of inner conflict. This has always been a fundamental principle, and it is even more so in our present generation, with its world shattering events, confusions, conflicting ideas and ideologies. Nothing speaks more forcefully about the existing state of mind of present day youth than the unheard of rebellion against society in the form of juvenile delinquency and demoralisation of character, all which is a symptom of our confused age.

Therefore the first and best thing one can do to help one's child, is to endeavour to spare him the inner conflicts and to help him cultivate good religious and moral principals, so that he would not fall prey to harmful influences. This is especially important at the critical age of youth, when one's character and world outlook are being formed and stabilized.

With this brief introduction, I return to what you consider such a problem, namely your attempt to persuade your son to go to college and his reluctance to do so. I am sure his motives are of the purest nature, desiring to dedicate a certain period of time to the exclusive study of the Torah. At his age, to try to force him to give up something which he considers in his best interests, something that is good and holy which he desires very much, would certainly upset him and inevitably endanger his peace of mind. Even if he should not show outward signs of resentment, he might well develop such a feeling subconsciously, which is sometimes even worse. It is also dboutful whether such attempts to make him change his mind would be successful.

But, would his attendance in collage be in his best interests? You think that a college education would give him greater security economically. Actually only a small percentage of college graduate directly derive their income from their college degrees. In the final analysis, however, one cannot make calculations and planes about the future without taking G-d into account. For, after all, G-d is only the Creator of the world, whose direct Providence extends to every individual and detail, and success or failure is from Him, but He also is the Giver of the Torah, and it would obviously be illogical and impossible that when a Jewish boy dedicates a few years to the exclusive study of G-d's Torah, it would lessen his chances for happiness in life.

If, as we have said, the material benefits of a college degree are dboutful, there can be no doubt, however to, the obvious dangers when a Yeshiva Boy is subjected several times a week to such radical changes of the atmosphere and ideology as exist between the Yeshiva and the college where the majority of the students are gentiles, and the majority of the Jewish are unfortunately not religious, etc. It is impossible for a student to avoid contact with fellow students and professors. Hence, even if your son would have liked to go to college, it would have been problematical as to the advisability of it, as it is impossible to foresee what conflicts and dangers it would entail. But now that you are fortunate that your son does not want to do it, but rather devote his time to the Yeshiva and to remain in its healthy and conflict free atmosphere, he surely should be encouraged in his wise determination.

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

I am aware of course, that there are boys who together with their Yeshiva education attend college. I have occasion to meet with them and I can assure you that very few come out unscathed from the tremendous conflicts involved. Even those who on the surface appear to be wholesome, have no peace of mind, and very, very few indeed of those who mixed Yeshiva with college have remained completely wholesome inwardly as outwardly.

I trust that the above few lines will suffice to help you realise how happy you should feel that your so has decided to avoid the pitfalls and to remain in the exclusive and wholesome atmosphere atmosphere of the Yeshivah. You should encourage him in this, so that he may learn with complete serenity, and you will be assured of real Nachas from him, and not only spiritually but also materially, when the time will come.

With Blessing

/2/

25th of Iyar, 5712 Brooklyn I3, N.Y.

Rabbi S. Carlebach 305 W. 79th Street New York, N.Y.

Sholom u'Brocho:

Recently you brought to my attention a letter addressed to you by -----, a student at Colgate University, Hamilton, New York. In this letter the writer professes to be a true scientific thinker and an unbeliever in the supernatural; he also asserts that "all facts seem to be in contradiction to the existence of G-d," professes to be a "liberal Jew", etc., etc.

Not knowing the background of this student, nor the field of science in which he specialises, I cannot deal with the subject in detail, especially in the course of a letter.

There are, however, several general observations that I can make, which the said student has apparently overlooked, and which he would do well to consider carefully:

- (1) Science does not come with foregone conclusions and beliefs with the idea of reconciling and adjusting facts to these beliefs. Rather the opposite, it deals with the facts then formulates opinions and conclusions. To approach a subject with one's mind made up beforehand, is not true scientific thinking but a contradiction to it.
- (2) Science requires that no conclusion can be valid before a through study and research was made on then subject. The question therefore presents itself: How much time and effort had the above mentioned writer devoted to the study of religion to justify his conclusion on the subject.
- (3) A fact is considered any event or phenomenon testified to by witness, especially where the evidence is identical and comes from witnesses of varied interests, education, social background, age, etc. Where there is such evidence it is accepted as a fact even if it does not agree with a scientific theory. This is the accepted practice in science even were there are several reliable witnesses, and certainly scores of them, hundreds and thousands.

The Divine Revelation at Mount Sinani was a fact witnessed by millions of people, all of whom reported it to its minutest detail, accurately, for the whole people of Israel stood at Mount Sinani and witnessed it. We <u>know</u> that this is a fact because millions of Jews in our day accept it as such, because they received it as such from their own parents, and these

18 Elul 5758

millions in turn received the evidence from the previous generation, and so on, in an uninterrupted chain of transmitted evidence from millions to millions of witnesses who saw the event with their own eyes. Among these original witnesses there were many who were initiated in the science of those days (viz. Egypt), many achievements of which are still baffling nowadays; among them were philosophers and thinkers, as well as ignorant and uneducated persons, women and children of all ages. Yet all of them reported the event and phenomena connected with it without contradictions to each other.

Such a fact is certainly indisputable. I do not believe that there is another fact which can match it for evidence and accuracy.

To deny such a fact is anything but scientific; it is the very opposite of science.

Parenthetically, it is unfortunate that this basic difference between the Jewish religion and those of others is so little known, for the Jewish religion is the only one that is not based on a single founder or a few, but is based on the Divine Revelation witnessed by <u>all</u> the people, numbering several millions.

This answers also -----'s statement that "the acceptance of the Torah as being the only truth is dangerous" since "it's authors were only men...and as men they could not have been incorrigible (infallable)." Jews accept the Torah precisely because it was given by G-d, not by men, and it was given in the presence of millions of people who have seen it and heard it with their own eyes and ears. That is why the Torah is the absolute truth, for G-d is absolute.

I am enclosing an extra copy, should you wish to forward it to your correspondent. With all good wishes,

Cordially,

/3/

By the Grace of G-d 23rd of Kislev 5713 Brooklyn 13, N.Y.

Sholom U'Brocho:

...With the approach of Chanukah, I extend to you herewith my sincers wishes for a happy and inspiring Chanukah.

The message of Chanukah is important and timely to all Jews, but even mere se to Jews living in surroundings with comparatively little Jewish vitality and activity. It is precisely in such circumstances that Chanukah offers many a useful lesson. One such lesson I wish to make the subject of this message.

It is noteworthy that the Chanukah lights must be kindled <u>after</u> sunset, when it is dark outside, unlike the lights that were kindled in the Beth Hamikdosh much earlier, or the Sabbbath lights kindled on Friday <u>before</u> sunset. There is another difference: the Beth Hamikdosh and the Sabbath lights have their place indoors, while the place of the Chanukah lights is at the entrance to the home (when Jews lived freely in their land, the place was the outside entrance). Finally, there is yet another distinction in the former two cases the lights remain the same, while the Chanukah lights are increased every night.

The lesson which seems to be indicated by the Chanukah lights, is that besides lighting up the home (Shabbath lights) and the Synagogue and Yeshiva (substituting for the Sanctuary of old), the Jew has the additional responsibility of lighting up the 'outside', the whole

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

environment. Moreover, when conditions are unfavourable (it is "dark" outside), it is then not enough to make a light and maintain it, though t is also an achievement in view of the darkness but it is necessary to steadily <u>increase</u> the lights, through steadily growing efforts to spread the light of Torah and Mitzvoth, to illuminate not only one's home, but the whole environment as well.....

141

By the Grace of G-d, 7th Cheshvon, 5715 Brooklyn, N.Y.

Sholam u'Brocha,

Rabbi ... conveyed to me your question as to why it is not the custom of Chabad Chassidim to decorate the Succah, as well as to sleep in the Succah.

This question calls for a lengthier explanation than this letter would permit. However, I trust the following points will suffice.

I. Re DECORATIONS

- Generally, a Mitzvah must be observed on it's Devine authority (with Kabolas Ocl) and not on rational grounds, i.e. for any reason or explanation which we may find in it. An exception, to some extent, is the case when significance of the Mitzvah is indicated in the Torah, and our sages have connected it's fulfilment with it. At any rate, only a <u>qualified</u> person can interpet it more fully.
- 2) We have a rule that a Mitzvah should be performed to the best of ones ability, and as the Rambam explains (at the end of Hilcoth Mizbeach (Issurei)). This applies especially to the <u>object of the Mitzvah itself</u>, e.g. a Talis should be the best one can afford, an offering should be the most generous, etc.
- 3) Unlike the <u>Sechach</u> and walls of the Succah, decorations are not an <u>essential</u> part of the Succah, but an enjoyment which adds to the adornment of the person sitting in the Succah; they are, as the name clearly indicates, <u>supplementary</u> objects which beautify the <u>external</u> appearance of the Succah.
- 4) The attitude of the Chabad Chassidim in this connection, as taught by generations of Chabad leaders and teachers, if that the Succah is to imbue us with certain essential lessons, which are explained in Chassidic literature and the Talmudical literature in general. It is expected of Chabad Chassidim that they should be impressed by the essential character of the Succah, without recourse to the 'artificial' make up; that the frail covering of the Succah and its bare walls, not adorned by external ornaments, rugs, or hangings, should more forcibly and directly impress upon the Jews and Jewess the lessons it is meant to convey.

II. Re SLEEPING in the Succah

5) In order to safeguard and inspire a greater feeling of sanctity towards the Succah, sleeping in it is not practised by us. The basis for this is two fold. First, we have a rule that suffering exempts one from dwelling in the Succah. Secondly, during sleep, a person is not in control of himself, and further more, the very act of dressing and undressing etc, inevitably creates a common-place attitude towards the place which serves as a bedroom. Such a depreciation of attitude towards the Succah (by sleeping in it, as explained above) from what his attitude should be towards the Mitzvoh of G-d, whereby He has sanctified all Jews, would be deeply felt by the Chabad Chosid by virtue of his Chassidic teaching and upbringing, and

18 Elul 5758

would cause him profound spiritual suffering. The combination of these two considerations therefore, led to the custom not to sleep in the Succah.

However, if a Jews feels absolutely certain that his sleeping in the Succah will not in the slightest affect his attitude towards the sanctity of the Succah, and is consequently free from any mental pain that might be caused thereby, he is duly bound to sleep in the Succah, in accordance with the fullest meaning of 'to make his Succah a dwelling place to the utmost'.

I hope the above will provide an adequate answer to your question, but should you desire further clarification, do not hesitate to write to me.

With Blessing
/signature/

/5/

By the Grace of G-d 17th Teveth, 5716 Brooklyn

Greeting and Blessing:

I am in receipt of your letter of 28th Kislev, in which you write that you have been davening Nushach Ari, and found that it increased your Kavono, and you ask whether you should change back to your original Nusach to another Nusach. In view of the fact that you heard that while you may change to Nusach Ari, you may not change from Nusach Ari to another Nusach.

It is true as you have heard, that one may change from Nusach Ashkenaz or Nusach Sephard to Nusach Ari, but not visa-versa, and this is explained in Responsa. The significance of Nusach Ari, is explained in the introduction to Shaar Hakolel. Therefore, you should continue without hesitation, davening Nusach Ari, and it will bring you added Divine Blessing.

I am glad to read in your letter that you have a shiur to learn Chassidus, which I trust you will study every day, including some study also on the days on which you have hitherto not studied it.

With Blessing, By Nissan Mindel

161

By the Grace of G-d 12th of Iyar 5717 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing:

I was pleased to receive your letter in which you write how you spent Pesach. You do not mention of any activities in behalf of the students of the Yeshiva, in connection with Pesach. But I trust that the opportunity had not been missed. Nor do you mention how you spent the latter days of Pesach, when it is customary among Chassidim to make a Farbrengen, especially on the last day of Pesach. I trust that you participated in such a Chassidic get together.

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

You write in your letter that your friend -- though orthodox, sometimes attends also a Conservative temple. I trust that you will explain to him the inconsistency of it. Surely a person who thinks logically and is not afraid of the conclusions of such thinking, should not fall into the inconsistency of a movement or ideology which is based on compromise, which is neither here no there, and only a matter of personal convenience, and taking the line of least resistance, and, moreover, one which tries to make virtue out of a transgression.

As for his desire to visit me, I instructed the Secretariat to write to you about an appointment.

With regard to the discouraging thoughts of Grandma Greenberg, as I have written to you previously, she should try to dismiss all such discouraging thoughts, since they have absolutely no basis.

With Lag B'Omer only a few days away, I trust that every effort is made to get together the largest number of Jewish children, especially as this year Lag B'Omer happens to be on a day when they are free from school, and the parents are free from work. Hence, it is an opportunity to attract many children, even such that do not attend religious schools. Who knows, but the opportunity of spending a few hours in the company of Jewish religious children, and in a religious atmosphere, may tip the scale, both with regard to the children and parents, in the proper direction.

Since you do not mention anything about the question of health, I trust that you, your wife and children are enjoying good health.

Hoping to hear good news from you,

With Blessing

171

By the Grace of G-d 29th of Iyar 5717 Brooklyn, N.Y.

Greetings and Blessings:

After the long interval, I received your letter of May 23rd, in which you write that you plan to make a trip to the Holy Land in June, and that you have reserved a place on the S.S. Israel.

I am answering your letter immediately because of the seriousness of the matter. No doubt you know that the captain and the crew of the said ship are Jews, and that it will be enroute at least two Shabbosim. The voyage is therefore definitely prohibited, involving open and public Shabbos desecration.

I am sure that it is superfluous to enlarge upon the seriousness of this matter. I only wish to emphasise one particular painful aspect; namely, that when planning a trip to a land that is regarded as holy, even by gentiles, and concerning which every Jew prays and hopes that there will soon be the true Redemption, when the Beth Hamikdosh will be rebuilt, and once again the word of G-d will come forth from Jerusalem for the whole world - yet, a trip to this Holy Land is planned in a way which would be a direct contradiction of G-d's commandment, involving the desecration of Shabbos, one of the basic Ten Commandments.

The question may be asked, "If this is so, how come that so many Jews unfortunately, use these boats to make their trips to the Holy Land?" I cannot go into this very painful question as to why this matter has not been brought to public attention, and how those passengers

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

Now that the school term is practically over, I trust that you have made a suitable program of studies also in your vacation time. For a Jew, whether grown-up or child, must never take a vacation from studying the Torah and living according to its commandments every day, including vacation time. I hope, therefore, that your program includes some study about the weekly portion of the Torah and the observance of the Mitzvoth, and I hope that you will also use your good influence with your friends to do the same.

With Blessing

By

191

By the Grace of G-d 21st Shevat 5718 Brooklyn, N.Y.

Dear -----

With reference to your letter of in which you write that your ships are equipped with fully automatic operational features, and that the duties of the engine room crew are supervisory raher than functional, etc.

I am still not clear whether the above statement is intended to convey the idea that the entire operations of the ship in question during a period of the 24 hours of Shabbos, when the ships are in motion can be carried out automatically.

Does this mean for instance, also that the rudder of the ship operates automatically when the ship is in motion, and also - to offset the effects of the winds, ocean streams, etc? And, what happens when a change in course or a deviation is necessary (by reason of the proximity to another ship etc.)? And, if the steering has to be adjusted, occasionally, at least, by hand, is it not true that the rudder is connected with the engine room, and that a change in the position of the rudder influences the engines, increasing or decreasing the operation of the boilers, etc?

Another point I would like you to clear up: Is it not necessary for a ship on the high seas to send out periodic radio messages about its position, and does it not receive in its own radio room, similar messages from boats or ships in the proximity? Do not such messages have a bearing on the course of a ship? Is it permissible for a ship in motion to shut off its radio room for 24 hours?

Further, I understand that certain parts of the oil burners, especially the atomizers and oil strainers, have to be taken out frequently during the course of a day to be cleaned and replaced, and that it is necessary to spark them again. Is this not an essential function of the fire room?

Do the fuel oil pumps never have to be adjusted during a 24 hour period, and the air pumps too?

I would also like to know whether or not, the ships log, particularly with reference to the fire room and engine room, can be suspended for 24 hours or must the entries be made immediately after the periodic inspection of the machines?

Are there in a ship no small auxiliary machines or apparatures connected with the major machinery, and are these too automatic?

How are the commands and instruction relayed from one department of a ship to another?

18 Elul 5758

Can a ship be run for 24 hours without any need for adjustments, changes or repairs in any of its machinery or devices of any kind?

Finally, what about the functioning of the evaporators, the water supply, lighting, heating, ventilation, etc., can all these too, be operated automatically, without any adjustment, or a period of 24 hours?

I will appreciate your reply to each of the above question, and thank you very much for the trouble in explaining to me all these details.

/10/

By the Grace of G-d 10th of Elul, 5718 Brooklyn, N.Y.

Mr Pinchas Joseph Saffran

Greeting and Blessings:

I received your letter of the 26th of Menachem Av, in which you write some highlights of your life, and the difficulties which you encounter in leading the way of life which a Jewish boy of your age should do, in accordance with our Torah, which is called Toras Chayim.

You are doing very wisely in refraining from discussions with your father on this subject. especially, as you write, that your father is not in the best of health. Inasmuch as you write that you still have to attend high school, the question of where to learn later on will become actual only next year. This, therefore, is an added consideration in avoiding discussing the problem at this time.

Needless to say, that to graduate the high school at the Yeshiva can be done just as successfully as in a public school. Experience has shown that yeshiva high schools have average. besides, in a public high school, there is a mixed crowd, and one might come in contact with undersiable friends, which is not the case in the Yeshiva high school, where the atmosphere and companionship is on a different level altogether. It should not be difficult to find someone who would explain to your father these important considerations, and obtain his consent.

What has been said above concerns the ways and means of <u>how</u> to carry out your firm resolution to conduct your daily life a Jewish boy of your age should. As for the resolution itself, there can be no dbout or question that this is the only proper and true resolution which is for your own good, as well as for the good of all those who are near and dear to you, inasmuch as the Torah and Mitzvoth were given by G-D, who is the Creator of all the world, including man, and who knows best what is good for His creatures.

As requested, I will remember you in prayer when visiting the holy resting place of my father-in-law of saintly memory. I suggest that you put aside a cent or two or Tzedoko every weekday morning, which will stand you in good stead.

Wishing you a Kesivo Vachasimo Toivo,

With Blessing Signature.

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

/11/

By the Grace of G-d 21st Teveth 5719 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing,

I received your letter and as requested I will remember you and your father in prayer when visiting the holy resting place if my father in law of saintly memory.

With regard to the knowledge of Hebrew, the knowledge of the language is not as important as the knowledge of the content, especially a knowledge which expresses itself in actual deeds, for as our sages have said 'the importance of study is in that it leads to practice' and also 'when there is a determination the success is assured'.

I suggest that you have your Teffilin checked, and also your fathers Tefillin. Similarly, it would be well to have the Mezuzuos of your home checked. I also suggest that before your morning prayers on weekdays, that you set aside a penny or two for Tzedoko.

Hoping to hear good news from you.

With Blessing

By Nissan Mindel

/12/

By the Grace of G-d 16th of Sivan, 5719 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing:

I received your letter which you write on behalf of a friend of yours, but it is not clear from your letter whether you have written it at the latter's request, or on your own initiative. For generally speaking, a young man should be able to write about himself personally, and express himself in a letter, for the letter itself offers a deeper insight into the feelings and views of the writer, whereas this is missing when the letter is written by somebody else.

Assuming that, in so far as the question of studying at the Yeshiva in New York is concerned, your writing is at the request of your friend, it would first be necessary to know the opinion of one who knows the boy, and his progress at the Yeshiva in the past, before it is possible to judge how advantageous the change would be for him. For surely it would not be a good thing for anyone to come and be disappointed.

I therefore suggest that he should discuss the matter with the Administration of the Yeshiva in Montreal, who knows him, and/or, with other friends who could properly introduce him. Moreover, the Administration of the Yeshiva in Montreal are familiar with the Administration and curriculum at the Yeshiva here, and they could communicate directly and decide what would be the bet thing for this student to do.

Needles to say, he can show this letter when he goes to see the members of his Yeshiva Administration.

It would be advisable to consider the possibility of his being at Camp Gan Israel in Montreal, where students of the Yeshiva, his friends are counsellors.

As requested, this letter has been answered on a priority basis.

With Blessing

By Nissan Mindel

18 Elul 5758 /13/

By the Grace of G-d 26th of Sivan 5719 Brooklyn, N.Y.

Enceting and Messing:

I was pleased to receive your letter of the 10th of Sivan, in which you write that you have been elected a Gabbai in the Lubavitch Youth Minyan, and that you also participate in the Mesibos Shabbos, and are trying to use your good influence to strengthen Yiddishkeit and the observance of Mitzvoth. It is surely unnecessary to emphasise that in order to have a good influence effectively, it is necessary to be consistent in what one preaches and does, so that the theory and practices go hand in hand together. In other words, it is necessary to serve as a living example as to how a Jewish boy should conduct himself every day. Needles to say also, where the Torah and Mitzvoth are concerned, there is always room for improvement and dvancement, since the Torah and Mitzvoth are endless. Therefore, I hope that you will make growing efforts all the time in this direction.

Enclosed you will find a brief message which was given to a group of boys active in the field of education and influence. I am sure you will find it inspiring and useful, especially as you are a Gabbai yourself, whose function is, among others, to illustrate the Shul and to illuminate the worshippers.

I send my prayerful wishes to you and all the children who attend the Minyan and the Mesibos Shabbos. I hope everyone of them will serve as a bright candle to spread the light of Torah and Mitzyoth around him.

With Blessing By Nissan Mindel

/14/

By the Grace of G-d 5th of Tishrei, 5720 Brooklyn, N.Y.

Mr Pinchas Joseph Saffran Greetings and Blessings:

I received your letter of the 10th of Elul, in which you ask what is your mission in life.

The Mishna, at the end of Kissushin, clearly states that man was created in order to serve his Creator, and in Shulchan Aruch, in the beginning of the section Orach Chayim, it is clearly stated that the way to fulfil one's mission and purpose in life is through the observance of the Mitzvoth every day.

Since one should not rely on his own judgement, it would be well for you to discuss the matter with your own teachers at the Yeshiva, and they will give you further guidance.

With regard to the question of your future learning and the problems that you have, it would also be well for you to discuss the matter with your above friends, to whom you could explain the problems in detail;, and they could give you some helpful advice.

As we have entered a New Year, and this is the time for making good resolutions, I hope that you will resolve to make additional efforts in all matters of Torah and Mitzvoth, and

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

particularly to improve your daily observances of the Torah and Mitvoth, since there is always room for improvements, and it is only a matter of will and determination.

Wishing you a Chassima Ugmar Chassima Tovo,

With Blessing,

/15/

By the Grace of G-D 30th of Tishri, 5720 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing

I received your letter of the 17th of Tishri in which you write about your background and activities. I was especially gratified to read about your activities to strengthen Yiddishkeit in your environment, in the field of Kashrut, etc. I was especially pleased to read that you realise that there is a great deal more to do. For the realisation that there is more to be done ought to bring forth additional forces to meet the challenge. All the more so, since everyone of us is commanded to go from strength to strength in all matters of holiness, which should be on the ascendancy. In this connection it is well to remember the saying of my father-in-law, of saintly memory, that at this time every Jew should consider himself in the position of a mountain climber climbing a steep mountain. In this situation one must continue to climb or slide back, for he cannot remain stationary. It is also a well known law of physics that the rate of a falling object accelerates. The lesson is obvious.

I read with interest about the books which you read and study. I was surprised to note the absence of the Tanya and other books on Chassidus, which you no about could study in the original, though part of this literature is available also in English. The study of Chassidus would not only be greatly inspiring to yourself, but would also have a great influence on your work and inspiration in behalf of others. Young people not burdened by family responsibilities, and still full of youthful energy, should make the fullest use of their opportunities.

I trust that you have friends among Anash with whom you can discuss a method of learning Chassidus and what sources you should study, though I imagine you should have also a fairly good idea. But nevertheless many heads are better than one.

As for your question with my attitude towards the Holy Land, etc, I trust you saw my reply to the question "What is a Jew?" which has been publish both in Eretz Yisroel and here in America. Your particular question with regard to emigration and settling in Eretz Yisroel does not indicate whether it refers to yourself or is a general way. But my answer would depend on the circumstances of each individual, or it is not possible to get a blanket advice on such an important question.

I should like, however, to emphasise one general point. No matter how much is expected of a Jew in regard to the Torah and Mitzvoth, wherever he may be, a great deal more is expected of him in Eretz Yisroel, of which the Torah says "It is the land on which the eyes of G-D, thy G-D, from the beginning of the year to the end of the year". So much so, that it is regarded as a Holy Land even among non-Jews. Our Sages refer to it as "The Palace of the King". A person wishing to enter the Royal Palace must be prepared to answer such questions as on what business is he there, and he must be prepared in every way. It is demonstrated by his conduct and actions that he realises that he is in the Royal Palace, It is surely unnecessary to elaborate.

18 Elul 5758

May G-D grant that you will succeed in what your true and inner purpose of life, namely to spread Yiddishkeit, and in an ever-growing way, and may you have good news to report always.

With Blessing, BY N.M.

/16/

By the Grace of G-d 28th of Teveth 5721 Brooklyn N.Y.

Blessing and Greeting,

I received your recent letter and the previous one. Needless to say, I was somewhat taken back by the tone of your letter. It is a good illustration of how it is possible for a person to read and to learn and to receive instruction from books and teacher, and yet when it comes to actual experience all this instruction goes by the wayside.

I refer to the things which you have surely learned in the books of mussar and especially Chassidus about the fact of the yetzer horoh to instill spirt depression discouragement and despondency in order to prevent the Jewish person from fulfilling his divine mission. This is the most effective approach. If the Yetzer Hora would attempt to dissuade the person directly from fulfilling his mission, he would not be easily misled. However, instead, the Yetzer tries to discourage the person in all sorts of ways, using "pious" arguments which unfortunately often prove effective at least in some degree.

This is exactly what has happened in your case and I am surprised that you do not realise it. The proof is that from the information I have received I can see that you have accomplished a great deal more than you imagine. Incidentally, at the annual Dinner of the Lubavitch Yeshiva last night Rabbi N. spoke of his visit in O . . and how impressed he was with the Lubavitch work there and his address was one of the highlights of the dinner.

Let me also add another important and essential consideration. You surely know of the saying of the Baal Shem Toy that a soul comes down to live on this earth for a period of 70 to 80 years for the sole purpose to do another Jew a single favour, materially or spiritually. In other words, it is worthwhile for a Jewish soul to make that tremendous journey and decent from heaven to earth in order to do something once for a fellow (one) Jew. In your case the journey was only from the U.S.A. to O., and can in no way be compared with the journey of the soul from Heaven to earth and however pessimistic you may feel, even the Yetzer Hora would have to agree that you have done not only a single favour but numerous good deeds and even only your work with the children of the Gan would have justified it. Considering further that every beginning is difficult especially where there is a chance of place and environment language etc. and yet the beginning has proved so successful, one is surely justified in expecting that as time goes on and the initial difficulties are minimised and overcome, there will be a more than corresponding improvement in the good accomplishments. Not to mention the fact that your arrival in O. has undoubtedly considerably encouraged also your sister and brother-in-law and has inspired other young people on similar missions.

As for your mentioning the fact that no one seems interested in your work etc. surely you will admit that G-d whose knowledge and providence extends to everyone individually knows and is interested in what you are doing, especially as you are working in the field of education

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

of Jewish children, boys and girls which is so much emphasised in the Torah, after all to teach children to make a Brocha and to say the prayers etc. this is living Yiddish keit. (I need hardly add too that I am interested in your work). If it seems to you that it has been left to you to "carry the Ball" yourself, it is surely only because there is confidence in you and that since you have been sent to O. you undouboutley have the ability qualifications and initiative to do your work without outside promptings etc.

Since one is only human, it is not unusual to relapse occasionally into a mood of discouragement. but as has been explained in the Tanya and in other sources, such a relapse should only serve as a challenge to bring fourth additional inner reserves and energy to overcome the Tactics of the Yetzer Horah and to do even better than before.

I trust that since you wrote your letter your mood and outlook have considerably improved and that this letter will find you in a completely different frame of mind. Nevertheless I am sending you this letter since one is only human and subject to changes of mind as mentioned above.

Finally I want to say that the above should not be understood to meant that if you do find yourself in the above frame of mind that you should try to conceal it and not write about it for our sages say that "he who has an anxiety should relate it to others" for getting something off ones chest is a relief in itself.

One should also bear in mind as the Old Rebbe stated most emphatically in the laws of learning and teaching children Torah, that a person who is engaged in teaching children Torah should especially take care of his health as this has a direct effect on the success of his work. I trust therefore that you are looking after yourself in matters of diet and rest and that you will always be in a state of cheerfulness and gladness.

Hoping to hear good news from you

With blessing

M.Schnecrson

/17/

By the Grace of G-d 12th Shevat, 5722

Blessing and Greeting:

Thank you for your letter of 27th Teveth. I had regards also through Mr B, who visited me a few days ago.

May G-d grant you mounting success in all your affairs, particularly in your educational work, in a gratifying way and a happy frame of mind.

No doubt you explained to the children, according to their understanding, about the significance of Yud Shevat, and the inspiring devotion to the Torah and Mitzvoth which the Ball haHiluo has bequeathed to us all.

With Blessing

18 Elul 5758 /18/

By the Grace of G-d 20th Shevat 5722 Brooklyn, N.Y.

Blessing and Greeting,

I received your recent two letters.

The best way to cope with the problem is to show to those you mention in your letter that since you have developed a feeling for Lubavitch it has had a beneficial influence on you in observing the Mitzvot with more Hiddur and in a greater measure of devotion and diligence in your studies and in your daily conduct in general. This is the best way to lessen the opposition and to turn their attitude in your favour.

Needless to say, the above should be reflected also in your reaction to the attitude to those persons whom the Torah obligates you to respect and honour, so that while you cannot accept their viewpoint in this matter, it should be expressed in a respectful way in accordance with the Torah.

This, together with the improvement in your whole way of life as above, will I hope bring about the desired results.

I would also like to advise you that you should avoid all discussions and debates on the merits or demerits of Lubavitch, and in any case it is not by discussion but by example that one can convince best, while in discussion it is often difficult to avoid a wrong word etc.

Incidentally, it is already a matter of decades that the Nesiim of Lubavitch, my Father in law and his Father of saintly memory have been on good terms with the Rabbeyim of Ger, and when the present Gerer Rebbe's brother and brother in law were here as well as other close relatives, we have met in a most friendly atmosphere.

With Blessing By Nissan Mindel

/19/

By the Grace of G-d 24th Nissan 5723 Brooklyn, N.Y.

Greeting and Blessing

I received your letter of the 10th of Nissan, in which you describe your background disposition etc.

By the experience which you describe, I trust that it is unnecessary to emphasize at length, that whatever goal one sets himself up in life, or whatever career in whatever field, the attainment of it entails devotion, diligence and effort, as is written "Man is born to toil".

However, it is clear that the best promise for attainment and success lies in a field or area where one has inborn gifts and capacities, which have been inherited and are closely associated with family background etc.

From your description of your background and family, it is clear that your best chances Noting success in life similarly await you in the line of connection with Torah. Of course, as mentioned above, this, like every other goal in life entails effort and perseverance, the

Wedding Celebration of Mendel and Raisy Hecht

the natural order of things, should not be desired at all, or at any rate with less intensity, and it should certainly be possible to curb the desire. But, where it explodes with such intensity as in the story with R'Shmuel Munkes, where ordinarily the desire would not have found such forceful expression it is an indication that something was wrong. It is otherwise, in the case of the normal needs of the body, for although in this case too, there is the command that these needs be fulfilled not because they are desired, but as acts of service dedicated to G-d, they are into in themselves reprehensible.

The test of a thing can often be found in the net result. If it leads to discouragement and Ahavas, it is clear that behind it, lurks the Yetzer Hora. The latter will not come straight to a Jew to dissuade him from the way of the Torah, for in that case no Jew will listen to the Yetzer Hora. Instead, he veils it in a cloak of piety and Yiras Shomayim.

One final observation. Though sometimes, a person is capable of making a leap from one status to another, this is unusual. The usual way is to advance steadily, step by step.

Therefore, until the goal is reached, one may be painfully aware that no one is still far from perfection, but as long as one is determined t advance steadily, success and attainment are assured.

Yechidus

1. In response to an extremely lengthy letter introducing myself to the Rebbe for the first time, telling the Rebbe about my life and family. . .

The Rebbe first words in Yechidus were "It is the job of a Jew to strengthen his people" (seemingly unrelated to the contents of my letter).

2. In response to what extent black magic could be used upon me in my six months in the far east. . .

The Rebbe assured me that neither white nor black magic can have any permanent effects. Immediately the Rebbe continued by stressing the importance of studying Shulchan Oruch (as if this itself is a remedy to the situation).

3. In response to my question how much to sleep at night the Rebbe responded: "Most people need between six and eight hours a night. Few people can do with less than that. How much you need is a question which your family doctor can answer, because he knows your personal details.

However, even if you need as much as eight hours a night, this leaves you sixteen hours. You need one and a-half hours for eating, one and a-half for דברים בטלים, which leaves you thirteen hours. If these thirteen hours are used correctly you can become a גאון.

During a discussion about the type of school at which I should teach למודי חול, the Rebbe was worried that if I were to teach in a less orthodox Jewish school it might be harder for me to find a shidduch. (I think that the Rebbe added that people might not think that I was so frum).

As a matter of fact I did get a job in a very orthodox school and one of the teachers in that school was instrumental in making my shiduch!

At times during the yechidus the Rebbe laughed or smiled in a knowing way as if to say "You know the answer to this question yourself, so why ask me!"